

ŽELIVÁČEK

Tábor Lukavec – Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky

30. 6. až 16. 7. 2016

30. 6. 2016

Lvíčata

V den odjezdu bylo pošmourno a během nakládání do autobusů nás stihl déšť, ale nakonec jsme navečer zdárně dorazili. Po vybalení nás naši vedoucí Kuba, Anička a Pája, provedli po táboře a snědli jsme si svoji večeři. Poté jsme hráli táborovou bojovku s oddílem Delfínů, která nás provedla po zbylých místech tábora, někteří z nás, například David četl tajnou zprávu, která nás vedla dál. V deset byla večerka, četla se pohádka a šlo se spát.

Kuba

Delfíni

Všichni jsme se na dnešek těšili. Skončila škola a začínal tábor. Ve čtyři jsme měli sraz u autobusů a za chvíli už jsme poznávali tábor pomocí bojovky, kterou nám připravila naše nejmladší generace: Verunku, Barunka, Johanka, Filípek a Márinka. Nejtěžším úkolem ze všech bylo seřadit se podle jména a jestli je Jára před Jakubem nebo naopak. Před spaním nás pobavil Štěpán otázkou, zda budeme mít dva obědy jako Hobiti. Pak už jsme se ve spacácích těšili na zítřejší den.

Jitka

Sojky

Jupíííí. Je tu vysvědčení a s tím je spojen i náš odjezd na tábor. Sešly jsme se na Opatově a nedočkavě čekaly na příjezd autobusů. Když autobusy dorazily, rychle jsme naložily svoje zavazadla a naskočily do autobusu. Cesta nám utekla rychle a my jsme tak byly brzo v táboře. Když jsme se rozdělily do týmů/družin, vybalily jsme se a následně šli do lesa, kde jsme si zahrály pár seznamovacích her a společně jsme se navečeřely. Spát jsme šly brzo, abychom byly svěží na druhý den.

Aneta

Lišky

Dnes jsme přijely a rozdělily jsme se do týmů. Všechny holky byly stejně jako loni v Liškách, akorát Terka s Aničkou byly nové. Když jsme si do stanů přinesly věci a něco málo vybalily, šly jsme do lesa hrát nějaký hry. Házely jsme si penálem a ten kdo ho chytil, řekl své jméno. Další hra byla městečko Palermo. Poté jsme šly do tábora a tam jsme měly volno třeba na večeři. Pak byl nástup a po nástupu jsme si šly vyčistit zuby a pak byla večerka.

Andy Pánková

Vlci

Jen co jsme dostali vysvědčení a školní tašky odhodili do kouta, už jsme spěchali na Opatov. Kde je jako každý rok odjezd na tábor. Než jsme si stačili v autobusu vyměnit historky z minulého roku, už jsme byli v Lukavci. Hned po

příjezdu, jsme se rozdělili do oddílů a začali vybalovat. Ve velkém oddíle jsme přivítali Matěje Vaerraegena, který loni byl u malých dětí.

Po prohlídce tábora, kterou Ondra Kolář prostě musel zvládnout bez bot a kde jsme zjistili, kde se co během roka změnilo, jsme si sami zahráli seznamovací hru - kdo jsme, a co jsme udělali na táboře. Fífa začal tím, že se minule zranil a všichni kluci to vzali jako výzvu, kdo se kdy víc zranil. Skončil to až Radek, který se nikdy nezranil. V táboře jsme si zakopali s míčem a ukázalo se, že někdo to má v nohách víc a někdo míň.

Vojta

Vlci 2

30. 6. 2016 jsme vyjeli autobusem na tábor. Hned když jsme přijeli, začali jsme se ubytovávat do našich stanů, pak nás provedli táborem a jinými lesíky, protože jsme si nepamatovali jména, tak jsme začali hrát seznamovací hru se jmény a zážitky. Nakonec jsme měli volno a pak jsme začali stahovat vlajku.

Filip Tesař

Bobři

Po roce (táborové) vánoce přicházejí, zpívejme přátelé! Je čtvrtek odpoledne a dokonce i naše drahé paní učitelky a páni učitelé už slaví konec školního roku. Ovšem myslím si, že málokdo slaví takovým způsobem jako my. Slyšte příběh, jak začaly prázdniny roku šestnáctého.

Konečně dnes nastal opět ten veliký den. Ne tolik proto, že jsme dostali vysvědčení za naší celoroční píli, ale proto, že přece vyrážíme na tábor! Proto jsme každý hned po škole běželi domů, abychom sdělili příbuzenstvu naše báječné výsledky. S těmito příjemnými povinnostmi se většina z nás stačila vypořádat záhy a tak jsme měli mnoho času pro dobalení posledních pár věcí, využití posledních skulinek v kufrech a posledních volných popruhů na krosnách. Díky tomu mohlo být ve čtyři hodiny odpoledne, jako ostatně každý rok, kdesi v Praze, na ulici Starochodovská, rušno. Každou chvíli přibyl do houfu mezi čekající táborníky a jejich rodiče další kamarád. Mezi známými tvářemi z minulých let jsme viděli i mnoho nových. Všichni jsme se už nemohli dočkat autobusů, které až přijedou, zavezou nás do dalekého Kraje, domovu malých pohodlných lidí, také známých jako hobiti nebo půlčiči.

Nakonec jsme se autobusů dočkali a po naložení zavazadel i sebe samých jsme vyrazili. Při samotném odjezdu jsme si sice mohli ruce umávat, když jsme se loučili s našimi blízkými, ale každému nakonec došlo, že teď o táboře si budeme blízci všichni navzájem. Takže po chvíli už bylo v obou autobusech slyšet veselé povídání a vyprávění o tom, co se napřesrok přihodilo, jaké učitelky nám daly zabrat a které zase byly hodné. Tato příjemná atmosféra vydržela až do příjezdu do Lukavce. Tam už na nás čekali někteří vedoucí, kteří se účastnili letošní hej-rup party, během které hlídali postavený tábor, třeba i náš vedoucí David.

Po příjezdu jsme si rozebrali svá zavazadla a ubytovali se ve svých luxusních dvojlůžkových apartmánech 1+0, 4m2. Naše družina, která se letos, jako i v letech minulých, jmenovala „Bobři“ měla své území jako vloni na horní straně náměstí. Poté, co jsme si povlékli postele a doplnili pár prkének pod matracemi, jsme vyrazili na okružní cestu táborem, protože dva z nás byli u nás na táboře úplně poprvé. Když už jsme věděli, co se kde nachází, vyrazili jsme po hrázi k brodu, kde jsme si zahráli několik her, abychom se lépe poznali.

Nejprve jsme se krátce navzájem představili a vespolek si pověděli, co se nám za rok přihodilo. Každý z nás si navíc vymyslel nějaký přívlastek, který začíná na stejné písmeno, jako začíná jeho jméno. Náš oddíl se tedy sestával ze čtyř již ostřílených bobřů, totiž z „divokého“ Davida Friedricha, „vysokého“ Vojty Tvrdíka a „hloupého“ Honzy Tesaříka, kteří byli v bobrech i vloni a „krásného“ Karla Čermáka, který je také tradičním bobřím členem, ovšem minulý rok nejel. Druhou polovinu oddílu tvořili novopečení bobři: „krvelačný“ Kuba Měchura s jeho bratrem, „mazaným“ Matějem Měchurou, kteří přišli z oddílu malých a „dalekozrakého“ Davida Mašáta s „gargamelským“ Gabrielem Halákem, kteří se letos našeho tábora účastnili vůbec poprvé. Našimi vedoucími se letos stal tandem bratranců „důvtipného“ Davida a „mrzoutského“ Martina, kteří převzali oddíl bobřů po mnoha letech vedení „hodným“ Honzou Mládkem.

Hned po vzájemném představení jsme si vyzkoušeli naší paměť hrou „Přestřelka“, při které se velice vyplatilo znát jména svých sousedů a mít dobrý postřeh. Po několika kolech hry už jsme se znali dokonale a vydali jsme se zpět k táboru. Jelikož většina z nás měla ještě energie dost, uspořádal se závod po hrázi, který bezkonkurenčně ovládl Karel.

Inu, dnešní den byl opravdu dlouhý a tak se nikdo nedivil, že ještě za světla se už mnozí vnořili do svých voňavých spacáků a brzy již spali.

1. 7. 2016

Lvičata

Ráno jsme se vydali ke Krmítku, kde jsme se domluvili na názvu oddílu. Nakonec vyhrál nápad, abychom se jmenovali lvičata. Poté jsme hráli seznamovací hry, na kterých jsme si zapamatovali jména našich vedoucích Kuby, Aničky a Páji. V našem oddíle byli malý Kuba, David, Zuzka, Táňa, Ondřej, Jarda, Lucas, Marek, Franta a Tomáš. Následně se hrála hra na sbírání úkolů meteoritu, ve které byli nejlepší Zuzka, Ondra a Franta. Na odpoledním nástupu jsme byli pozváni večer na oslavu Bilbových narozenin, ale museli jsme donést dárek. Vydali jsme se proto do Ďolíku, kde jsme „upekli“ Bilbovi koláč. Dál se hrálo na Vlku, vlku kolik je hodin? A oddíl vlků křičel tak hlasitě, že je museli slyšet všichni vlci na Vysočině.

Kuba

Delfíni

První den na táboře. Hned jsme šli do lesa hrát hry. První byla seznamovací „házeli jsme si s míčem a přitom říkali svá jména“. Když jsme se poznali, sestavili jsme si desatero pravidel, podle kterých se budeme chovat. Budeme slušní, hezky se k sobě chovat, budeme si pomáhat, chránit přírodu, v lese budeme potichu a po silnici budeme chodit jako husy. Odpoledne jsme vyráběli dárek pro Bilba Pytlíka. Udělali jsme obrázek z dýky a ozdobili ho lístečky ze stromů a z jitrocele a jiných bylin. Byl moc hezký a Bilbovi se líbil. Pak jsme si ještě dodělali kroje a šli na Bilbovu hostinu k táboráku. Byla veliká a dobrá.

Jitka

Sojky

Naše první ráno v táboře. Jupí! Ráno jsme vstaly a upalovaly do kuchyně, protože jsme měly službu. Namazaly jsme housky, rozdaly marmelády a připravily čaj. PO snídani jsme všechno nádobí umyly a vyrazily do lesa. Tady jsme si zahrály seznamovací hry, procvičily uzle – kde se ukázala znalost našich holčiček ze skauta Emmičky, Aničky a Marušky a známé staré sojky Bány.

Pak byl oběd, po kterém jsme musely umýt nádobí, ale zvládly jsme to rychle a s přehledem.

Na večer byla naplánovaná oslava Bilba, a jelikož jsme byly pozvány na jeho oslavu, musely jsme vymyslet co u dáme. Napadlo nás vyrobit brašnu na jeho cesty a byly jsme s tím úspěšné. Dárek se Bilbovi moc líbil. A teď dobrou, byl to dlouhý den.

Aneta

Lišky

Probudily jsme se, pak jsme si šly vyčistit zuby a poté byla snídaneň. Po snídani jsme šly do lesa a hrály jsme hry. Hrály jsme třeba: ponorky, škatulka batolata, nohy ruce, evoluce, sedím, myslím, miluju a taky že jeden měl zavázané oči a ten druhý ho vodil po lese. Pak jsme šly do tábora a cestou jsme vzaly dřevo na táborák. Po obědě jsme měly polední klid a po poledním klidu jsme šly do lesa a vyráběly jsme dárek pro Bilba k padesátým narozeninám. Po večeri byla ještě slavnostní hostina, kde jsme předaly Bilbovi dary. Pak na hostinu přišli trpaslíci a chtěli, abychom jim pomohly získat zpátky jejich poklad. Bilbo podepsal smlouvu, že jim pomůžeme a pak jsme šly spát.

Bára Mlčochová

Bobři

První ráno letošního tábora bylo pro některé poněkud delší, protože doslova nemohl dospat nových dobrodružství, které na nás čekali. Ostatní pak vzbudil přesně na čas zatroubený budíček, který nám přes celý rok scházel nejvíc ze

všeho. Po vyčištění zubů, snídani, ke které jsme měli tradiční marmeládové variace a ranním nástupu jsme vyrazili s oddílem Lišek do lesa ke studánce U Koníka. Zde jsme si chvíli navzájem povídali, načež jsme si zahráli velice oblíbenou hru „Sedím, myslím, miluji“. Když se hra dohrála, vyhlásila se soutěž dvojic o nejlepší navigátorské schopnosti. Cíl byl takový, že jeden z dvojice má projít dle zvukových pokynů toho druhého na zemi

vyznačenou trasu poslepu v co nejkratším čase. Klání dopadlo takto:

Pořadí Navigátor Vedený Čas

1 Anička Vojta 02:16:00, 2 Běla Kuba 02:18:00, 3 Karel Andy 02:23:00, 4 Míša Gabriel 02:44:00, 5 Honza Terka 03:04:00, 6 David F. Bára 03:17:00, 7 Kája Dído 03:19:00, 8 Kiki Matěj 04:16:00, 9 Gabča David M. 04:59:00

Nakonec jsme si ještě zahráli zbrusu novou hru „Na ponorky“. Spočívala v tom, že jsme se rozdělili do týmů, které si stoupli za sebe tak, že každý držel toho před sebou za ramena. Ten poslední se stal kapitánem a jako jediný z týmu se směl dívat, ostatní měli zavázané oči. Celá posádka takové „ponorky“ si domluvila signály pro pohyb (třeba zatáhnutí za levé rameno znamenalo zatočit doleva) a signál pro vypuštění torpéda – těch z nás, kteří jsme byli zařazeni před kapitánem a měli zavázané oči. Poté se takovéto ponorky snažily zasáhnout ostatní a tak je případně i vyřadit z boje – zásahem torpédo oddělilo protivníkovu torpéda od kapitána, a když zbyl jenom kapitán sám, byl ze hry vyřazen. Po několika kolech se uspořádalo klání mezi kluky a holkami. První hru vyhrály Lišky, druhá hra dospěla do remízy. Těsně před polednem jsme nakonec vyrazili zpět do tábora, abychom stihli oběd.

Odpoledne jsme konečně začali plnit své hobití povinnosti: Jelikož se večer měla konat oslava narozenin našeho drahého souseda Bilba Pytlíka ze Dna Pytle, měli jsme mu, jak se sluší a patří na sousedy, připravit nějaký dárek. Po krátké poradě, kterou jsme po poledním klidu provedli zase U Koníka, jsme se dohodli, že Bilbo od nás dostane dárků hned několik: David F. se spolu s Honzou pustili do výroby stoličky-trojnožky. Gabriel a Karel vyrazili hledat nějaké dřevo na výrobu fajfky, protože záliba hobitů a zvláště pana Bilba v bafání tabáku z Východní čtvrtky byla známá po celé Středozemi. Kuba, Vojta, David M. a Matěj pak začali vyrábět vycházkové hole, neboť každý správný hobit, i když nemá dobrodružství v lásce, se rád pyšní svou sbírkou těchto zdobených výrobků. Začali jsme tím, že jsme si našli materiál. Ti co to měli jednodušší, začali rovnou pracovat a zdobit, ale David s Honzou museli vyrazit hledat vhodné dřevo pro svou stoličku dál.

Práce nám šla od ruky a záhy jsme měli všechen potřebný materiál pro stoličku sehnány. Proto jsme práci přerušili a vrátili se do tábora, kde jsme pokračovali ve štípně. Mnoho holí už vypadalo k světu a fajfky už byly také pěkně vyzdobené. Jenom se stoličkou byl trochu problém, protože i přes to, že s hledáním vhodných polínek kluci strávili docela dost času, nebylo to dřevo nijak moc pevné, a proto v něm nedržely hřebíky. Z toho důvodu jsme museli přejmenovat stoličku na „campingové skládací sedátko“, které jsme se z praktických důvodů rozhodli předat Bilbovi v rozloženém stavu. Naštěstí hobit je tvor pohodlný a dobrodružství nemá v lásce a čas tráví nejraději ve své pohodlné noře a tak šance, že by chtěl stoličku opravdu využít, není naštěstí velká. Nakonec se všechno do večere stihlo a tak nám zbyl čas na nějaké večerní sportování.

To ale nebylo dlouhé, protože večer se konal onen dlouho očekávaný dýchánek, při kterém se slavily Bilbovy narozeniny. Slavnost se konala u táboráku a bylo zde jako pohoštění jídlo, které každý z nás samotářskému Bilbovi daroval jako příspěvek do hostiny. Vše probíhalo v pokojném duchu dle umírněných hobitích mravů, všichni byli veselí a bavili se se známými. Pak přišlo na řadu předávání dárků. Sice Bilbo dostal hole a fajfky i od jiných oddílů, ale bylo vidět, že ty naše se mu líbily velice. Nejvíce asi hůl s orlí hlavou, kterou vyrobil a dokulata opracoval Kuba Měchura. Všeobecné veselí ale bylo přerušeno zaklepaním, po kterém přišel vousatý podivín se štítem a mečem o pasu. Vzrůstem trochu přesahoval hobita, ale do výšky lidí mu mnoho scházelo. Musel tedy pocházet z rodu trpaslíků. Představil se jako Glóin a se slovy „k vašim službám“ se uklonil tak hluboce, že zametl svými vousy podlahu. Poté položil svou výzbroj Bibovy k nohám a dále již bez ostychu usedl mezi hobity, sám si nabídl jídla a pití a začal hodovat. Bilbo byl z celé této situace tak překvapený, že nedokázal vyslovit ani hlásku. Chování pána trpaslíka totiž ani v nejmenším neodpovídalo hobitím zvyklostem, navíc přišel úplně neohlášen a zaprášený od cesty, takže nevypadal būhvíjak důvěryhodně. Než se ovšem pan Pytlík osmělil zeptat se Gloina na důvod jeho přítomnosti, přišel druhý trpaslík. Představil se opět zdvořile, ovšem poté se šel hlasitě pozdravit s Gloinem. Bilbo určitě v tu chvíli nevěřil vlastním očím. To ale nebylo zdaleka to nejhorší, protože postupně přišly dalších pět trpaslíků, přičemž se vždy nový příchozí po představení se panu Pytlíkovi a zaručení se, že mu bude k službám, bez okolků pustil do připraveného jídla. Tento vývoj událostí nakonec způsobil, že se Bilbo stáhnul do sebe a rezignoval na jakékoliv řešení situace. Takže ani když trpaslíci začali podporovat kytaristy starající se o hudební doprovod pomocí pokliček, nezmohl se ani na slovíčko protestu.

Této anarchii nakonec učinil přítrž příchod posledního z podivínů, kouzelníka, kterého zde v Hobitíně znali jako Gandalfa šedého, ale jinde byl tento čaroděj s huňatým obočím a plnovousem, který by směle mohl konkurovat těm trpasličím znám jako Mithrandir. Bilbo znal Gandalfa a proto se k němu vrhl s nadějí, že vyřeší problém s neočekávanou trpasličí návštěvou. A vskutku, jakmile se Gandalf pozdravil s Bilbem, obrátil se na Thorina Pavézu, jediného trpaslíka, který doposud nevyváděl žádné výtržnosti, a pravil: „Tak zde máte ty zloděje, o kterých jsem vám vyprávěl.“ Thorin se nedůvěřivě obrátil k hobitům a pak k Bilbovi. Po krátkém rozhovoru nám nakonec nabídl něco neslýchaného: Mohli jsme se připojit k jeho výpravě k Osamělé hoře, k sídlu jeho předků, které kdysi zpusťošil drak Šmak a nyní tam, v prastarých

síních trpasličích králů, dlí a nikoho dovnitř nepustí. Jako hobiti jsme měli díky svému umění tichého pohybu pomoci Thorinovi a jeho trpaslíkům získat jeho království zpět. Jako odměnu byla přislíbena patřičná část dračího pokladu každému z nás. A tak, navzdory letitému odporu hobitů k dobrodružství, jsme uzavřeli s Thorinem Pavézou smlouvu.

Etapa – Zlobři

Místo: U potoka

Motivace: Abychom mohli vyrazit na cestu za dobrodružstvím, tak potřebujeme nějaký dopravní prostředek. Thorin a trpaslíci objevili poblíž planoucí oheň a tak nařídí Bilbovi a jeho skupince zlodějů, aby se tam vplížili a vzali vše, co se jim naskytne.

U potoka seděli kolem ohně tři zlobři. Líně se pohybovali. Hobiti se snažili nenápadně přiblížit. Čím více ale dělaly rámus, tím rychleji se zlobři pohybovali. Na stromech kolem ohně byli rozvěšeni poníci (z kartonu) a děti se je snažily ukrást.

2. 7. 2016

Lvičata

Při odpoledním plnění úkolů pro hodného draka Šmaka jsme zkoušeli balancovat s klackem a David balanc nezvládl a klacek ho bouchnul do nosu.

Kuba

Delfíni

Dneska jsme absolvovali zdravotnické školení, abychom věděli, jak pomoci někomu v přírodě. Pak jsme šli hrát do lesa hry a odpoledne jsme začali balit na puťák, který nás čeká zítra.

Když jsme měli věci připravené, šli jsme na poklad Draka Šmaka, který se odehrával v okolí tábora a na konci nás čekal hezký náhrdelník s přívěškem.

Večer jsme se vykoukali ve vaničkách, abychom na puťák vyrazili vymydlení. Snad nám to co nejdéle vydrží. Před večerkou jsme si ještě zaspívali v Úschovně a pak už šli spacáků.

Jitka

Sojky

Naše druhé ráno v táboře začalo rozcvičkou. Pořádně jsme protáhly a šly se nasnídat. Po snídani jsme společně s Havrany a Vlky šly do lesa hrát seznamovací hry, protože společně půjdeme na puťák. Také přišla na řadu klasická rozdupka, kde se Mája, Péťa, Emma a Anička spikly proti pikajícimu a převlékaly se, aby je ostatní nepoznaly. Cestou z lesa do tábora, jsme nasbíraly dřevo na táborák a šly na oběd.

O poledním klidu jsme se sbalily na puťák. Odpoledne byl poklad draka Šmaka, ale byl to porod. Ztratily jsme se v lese. Ale protože jsme šikovné Sojky, tak jsme se do tábora vrátily za velkého potlesku ostatních družin. Měly jsme sice 2 hodiny zpoždění, ale nám to nevadilo. Byly jsme na sebe pyšné, že jsme to zvládly.

Večer jsme zakončily zpíváním v Úschovně. Dnešek byl celkem náročný. Tak dobrou noc.

Aneta

Vlci

Ráno jsme se probudili do prvního táborového dne a rovnou jsme vyrazili na ranní rozcvičku, protože jak říká Míša Růžička: „Ranní ptáče dál doskáče.“ Někteří se sice nechtělo, ale nakonec se všichni rádi protáhli.

Po čištění zubů jsme si šli uklidit do stanů, což se povedlo všem, protože všichni dostali 3 body. Ke snídani byla čerstvá houska s marmeládou a ta prostě nejvíc chutnala Teodorovi. Po nástupu jsme šli do lesa nad Pentagon hrát rozdupku

a tam jsme se naučili informace o chodu tábora. Pak už jsme jen hráli hry, nejdříve trojnožku tu vyhrála Vojta Šmíd, ještě jsme hráli na slepého mnicha, na kterého útočí Číňané tam byl zase nejlepší Rarach (Ondra Kolář). Nakonec jsme si zahráli rozdupku ta nás bavila nejvíc a tak zase kraloval Radek Weiss. Pak už byl jen dobrý oběd.

Po poledním klidu kdy někteří kluci odpočívali a někteří hráli BANG s Kubou Laurichem, jsme se vydali do lesa připravovat dárek pro Bilba Pytlíka na večerní oslavu, na kterou jsme byli pozváni. Vojta vymyslel, že uděláme putovný hůl, Rarach (Ondra Kolář) zase vymyslel model lodě. Tak jsme k tomu udělali kytku, abychom nepřišli s prázdnou. Než jsme došli do tábora, ještě jsme vymysleli oddílové jméno, nyní jsme oficiálně VLCI Z GUNBADU což je hora ve Středozemi.

Po večeri jsme už šli na Bilbovu oslavu, kde jsme mu předali dary a čekali na básničku, kterou jsme vymysleli. Uprostřed hodování dorazili na oslavu Trpaslíci a přidali se k nám. Pak jeden z nich král Thorin nás společně s Gandalfem pozvali, abychom jim pomohli s výpravou za zlatým pokladem. Výzvu jsme s radostí přijali. Po odchodu trpaslíků jsme si ještě zazpívali pár písniček a za doprovodu zvuků jsme šli spát. Po stažení vlajky jsme všichni unavení a plní dojmů z prvního dne zalezli do spacáků a těšili se na další den.

Vojta

Vlci 2

Dnes jsme s úsměvem vstali do dalšího dne tábora. Jen snad Radku Weissovi se nechtělo z teplého spacáku.

Po snídani byl nástup, kde jsme se dozvěděli, že zítra jdeme na puťák, pak jsme se rozešli na škrábání brambor. Tam nám Kuba Laurich ukázal, jak se dělají brambory na vojně a Míša Růžička zase vyřezal obličej snad nějakého zlobra. Poté jsme si začali připravovat věci na zítřejší puťák a šli jsme s Havrany a se Sojkami do lesa. Rádi jsme se tam seznamovali s dalšími dětmi z tábora. S Janou jsme procvičili zdravotvědu, která se nám bude hodit nejen na Memoriál a zahráli jsme si rozdupku, kde exceloval Šimon Hrubant a nezaskočili ho ani holky co si měnily trička, aby je nepoznal.

Po obědě a následně po poledním klidu, kdy jsme odpočívali před stany, jsme se vydali do okolí tábora pro Poklad draka Šmaka. Začínali jsme na hrázi a na lodičce, o které jsme se dozvěděli ze hry Člověče nezlob se. Náš oddíl vyhrál a tak si v Ďolíku za táborem vyhrabal pěkné odměny přívěšky na krk.

Protože jsme vyhráli, tak jsme šli jako první do vaniček. Po dobré večeri jsme nejprve hráli Bang v Úschovně a pak tam také bylo celotáborové zpívání neboť oheň, který měl být zhatil déšť, který večer, přiletěl. Dorazil i Bilbo Pytlík, který nám řekl o dalším průběhu cesty. Pak už jsme šli spát a těšili se na zítřejší puťák.

Bobři

Dnes dopoledne jsme se dozvěděli, že v neděli, tedy zítra, vyrážíme na puťák. To znamená, že dopoledne jsme dostali za úkol se na něj připravit. Vytáhli jsme zpod postelí své krosny a během chvíle jsme do nich vše potřebné připravili. Poté jsme šli ještě před obědem na chvíli do lesa. Odpoledne na nás čekala první výzva v našem putování za osamělou horou. Zpráva zašifrovaná Morseovou abecedou nás totiž odkázala na záhadný text: Záznam průběhu hry „Draku nezlob se“ spolu s hrací deskou. Ta byla podobná normálnímu Člověče nezlob se, ovšem některá políčka obsahovala písmena. Byla to šifra, kdy se dle záznamu hry postupovalo figurkami a políčka, na které figurka stoupla nám daly zprávu. Podle ní jsme se museli vydat za mocným Drakomluvčím, který, pokud jsme mu zazpívali písničku, nám dal mapu, do které jsme si dle vzoru zaznačili různá stanoviště v okolí tábora. Bylo jich několik, pár jich dokonce bylo až za Pentagonem a tak jsme neprodleně vyrazili na cestu.

Začali jsme stanovištěm v horním Elku, kde jsme měli sebrat kameny, s jejichž pomocí se dá rozdělat oheň. Ty jsme sehnali jednoduše a Gabriel se postaral o jejich odnos. Poté jsme v dolní části Elka střefovali strom, každý ho měl strefit třikrát ze vzdálenosti patnácti kroků. Pokračovali jsme do vlajkového lesa. Zde byl úkol velice jednoduchý, totiž prohodit šišku skrz posed. Další zastávka byla U Koníka, kde jsme balancovali klacek na ruce. Odtud jsme pokračovali na cestu u Bezděkovského lesa, k Prylově louce (poblíž jsme později přespávali). Tam jsme měli zjistit co je daný strom zač. Byl to buk. Poté jsme pokračovali cestou k Bezděkovu, na ní jsme museli přejít padlou kládu. Další cesta ale nebyla tak jednoduchá. Měli jsme za úkol dostat se k soutoku Martinického a Zlatého potoka, což vyžadovalo jisté navigační schopnosti. Vyrazili jsme tedy směrem na sever k potoku. Bohužel když jsme dorazili, zjistili jsme, že jsme u jiného stanoviště, než jsme chtěli. (Podél Martinického potoka byly tři stanoviště a my jsme se objevili u toho prostředního.) Využili jsme příležitosti a splnili jsme rovnou zdejší zadání – pojmenovali jsme zadanou bylinu. Kvůli drobné chybě v navigaci způsobené spletitým lesem jsme museli jít ještě kus podél proudu. U soutoku jsme konečně, správně jsme pojmenovali oba potoky, což byl zdejší úkol. Zbývalo nám už jen pár posledních stanovišť a tak jsme se vydali po proudu potoka k místu, kde vloni oddíl Havranů postavil pevnost. Úkol byl opět jednoduchý – měli jsme určit století, ze kterého pochází tato tvrz. Následovala dlouhá cesta, kdy jsme museli dojít až pod silnici. Tam jsme dostali za úkol zjistit, co je napsáno na křížku. Poslední stanoviště se nacházelo na autobusové zastávce u Šebířova mlýna, kam jsme vyrazili po silnici. Některé z nás už poněkud dlouhý pochod začal nudit a tak se rozhodli, že si začnou zpívat. No, jenomže když si především Vojta, Honza a David F. umanuli, že budou celou cestu zpívat Okoř vzdor tomu, že Jipo tuto písničku, jemně řečeno, nenávidí, bylo rázem o zábavu pro všechny postaráno. Na posledním stanovišti jsme zjistili, kdy pojedou nejbližší autobus a mohli jsme jít do tábora. Cestu jsme si zkrátily přes louku a potok jsme přešli přes padlý strom u Robinovy klády.

Když jsme sdělili své výsledky Drakomluvčímu, dozvěděli jsme se, že nás v Dolíku čeká odměna. Bez váhání jsme se tam vydali a zpět jsme si přinesli dračí šperky.

Den jsme pak zakončili večerním sportováním.

3. 7. 2016

Lvíčata

Dnes jsme šli na třídní puťák a čekal nás pochod na novou tábořiště. Během cesty jsme měli nevyhlášenou soutěž v chytání zajíců, bohužel Jarda, Zuzka, David ani Kuba žádného nechytli a tak byly k obědu chleby s paštikou.

Kuba

Delfíni

Dneska nás čekal velký den: čekal nás puťák. Po snídani jsme dobalili poslední věci a vyrazili na cestu. V Lukavci jsme se ještě zastavili v krámu a koupili si nějaké dobrůtky na cestu.

Pak jsme šli s přestávkami asi 15 km až na Trnávku. Postavili jsme stany, zahráli si hru a přichystali večeři, ke které byli výborné těstoviny. Večer jsme zapálili táborák a zazpívali u něj písničky. Na kytaru nám hráli Honza s Michalem.

Jitka

Sojky

Odchod na puťák. Odcházely jsme na puťák 3. 7. 2016 na Trnávku. Celkově jsme ušly 15 kilometrů. Zastavily jsme se v Lukavci a následovaly 3 další zastávky. Šly jsme s Havrany a Vlky. Cesta byla namáhavá, dlouhá a zábavná. Když jsme došly na Trnávku, všichni jsme si sedli a už jsme se nechtěli zvednout. Nakonec jsme si rozdali spacáky a karimatky a šli jsme se podívat k jezu. Potom jsme se kousek vrátili a hráli jsme městečko Palermo. Čekali jsme, protože se musela prosekat cesta ke stanům. Šli jsme přes jez a louku až jsme se dostali ke stanům. U stanů jsme si odložili věci a šli jsme pro dřevo. Poté jsme se rozdělili do týmů na vaření. Po týmech jsme šli pro dřevo, chroští a kameny. Vedoucí skupin vykopali ohniště. Potom jsme rozdělali oheň a byla večeře. K večeři byla hrachová polévka. Blíž se večer a začínala být zima tak jsme se šli obléknout do teplého oblečení. U táboráku jsme si mohli upéct buřty, chleby. U toho jsme zpívali a hráli pár her. Taky jsme si šli lehnout.

Kiki

Havrani

Ze včerejška na dnešek jsme mi Havrani měli hlídky. Hlídal úplně každý. Po obvyklé snídani jsme společně se Sojkami a s Vlky vyrazili na Trnávku, kam jsme šli na puťák. Cesta byla okolo 15 km a každý, občas někdo s pomocí došel. Na Trnávce začali menší sbírat dřevo a větší jako Vojta, Šimon, Matička a Rarach šli pro vodu k pumpě. Celkem jsme museli odnést 60 litrů vody asi 500 metrů a bylo to těžší, než se zdálo. Pak jsme se rozdělili do skupinek na vaření. Já jako kapitán jedné jsem u sebe měl Marušku, Honzu, Leontýnku a Matěje a musím říct, že jsme to měli často nejlepší.

Matička

Bobři

Dnešní den začal jako každý jiný – budíčkem a snídání. Ovšem to, co následovalo, se vymylo dosavadnímu řádu. Po ranním nástupu jsme si totiž sbalili zbytek věcí pro putování a spolu s Liškami se vydali do Mezilesí, kde jsme letos měli trávit tři dny tábora. Jelikož jsme věděli, že cesta nebude tak dlouhá jako na Trnávku, kam jsme v minulých letech chodívali, nemuseli jsme zas tak spěchat. V klidu jsme vyrazili do Lukavce. Jako každý rok jsme se v Lukavci zastavili na malé občerstvení a kdo chtěl, utratil část svého kapesného v mstní večerce. Poté jsme prošli okolo Hříbku a křížovou

cestou jsme opustili městys. Jakmile jsme se znovu octli pod korunami stromů, byl akorát čas na oběd. Proto jsme vybalili chleby, paštiky a sýry, které jsme si nesli a beze spěchu jsme se najedli. Po následujícím krátkém odpočinku jsme zjistili, že máme opravdu tolik času, že jsme si zahráli hru. Opět se jednalo o horkou novinku, šachy, kterou Verča, novopčená instruktorka u sojek, naučila ostatní vedoucí v květnu na Trnávce.

Dle výšky jsme se rozdělili do dvou týmů. Jelikož Kiki nesla od Lukavce na batohu reflexní vestu, její tým nesl jméno „Vestičky“. V každém týmu byla každému přidělena role jako hodnota figurek v šachách. K dispozici byly tyto role:

- Král (1x): Má hlavní slovo v tom, jak bude jeho tým táhnout. Může udělat jeden krok vpřed a hned zase zpět.
- Královna (1x): Může udělat pět kroků v jednom směru.
- Jezdec (2x): Může třikrát snožmo skočit, mezi skoky může měnit směr.
- Střelec (1x): Ve svém tahu může udělat jednu z těchto věcí: Udělat dva kroky v jednom směru, nebo hodit jednu šišku, nebo sebrat ze země šišku. V ruce může mít nejvýše dvě šišky, když jimi někoho trefí, vyřadí ho ze hry.
- Věž (1x): Je imunní vůči šiškám hozeným střelcem, jako jediná figurka se může aktivně hýbat při nepřátelské střelbě a tak chránit spoluhráče. (Musí pořád stát na místě, ale může třeba natáhnout ruce, aby srazil letící šišku.)
- Pěšák (3x): Může udělat tři kroky v jednom směru.

Jakmile se hráč dotkne nepřátelského hráče ve svém tahu, vyřadí ho.

Během první hry, která se hrála na malém hřišti, jsme se seznámili s pravidly a tak jsme si mohli zahrát partii na větším hřišti. Role si týmy rozdělily následovně:

Role Vestičky (tým 2) Tým 1, Král Gabriel David F., Královna Kiki Lucka, Jezdec Karel, Kuba Gabča, Andrea, Střelec Vojta Míša, Věž Matěj Honza, Pěšec Anička, Běla, Kája David M., Bára, Terka

Po urputném boji nakonec vykristalizovala zajímavá remíza, kdy každý tým vyhrál po jedné hře. David F. a ve druhé hře i Lucka vsadili na docela aktivní využití jezdců, kteří se pokaždé dostávali do obchvatů. Vestičky ovšem dokázaly všechny hrozby byly eliminovat strategickým rozmístěním pěšáků a dobré práci s královnou Kiki, která ve svém tahu dokázala urazit téměř polovinu hřiště. Další zajímavé situace skýtal souboj střelce Vojty, který se pravidelně snažil zasáhnout krále, ovšem pokaždé byl vykrytý věží Honzou, který skýtal díky své výšce a hbitosti parádní ochranu. Když jsme dohráli královskou hru, sebrali jsme se a vyrazili jsme dále. Šli jsme po kraji lesa směrem na Zelenou ves. Z ní jsme po cestě vyrazili do Mezilesí, odkud to už na místo určení bylo kousek.

Jakmile jsme dorazili, postavili jsme stany a vykopali jsme ohniště. Ty byly z minulých let, kdy na toto místo chodily jiné oddíly už patrně a tak s jejich přípravou nebyl žádný problém. Když vše bylo hotové a připravené na večer, sešli jsme se u stanů, kde jsme se rozdělili na dámy a pány. Aby se hry mohli zúčastnit všichni, hráli i Standa, Max, Dído, Martin a Martina. Pro některé z nás to byl začátek konce. Lišky, které měly možnost masakrovat své nápadníky se svého poslání zhostily tak zručně, že na pánských lících pravidelně zůstávaly červené otisky rukou. Nejvýkonnější z dívek se ukázala být Běla, která dokonce dokázala poslat Standu do kolen. A to je co říct. Ovšem ani ty nejmenší se nedaly zahanbit a nemilosrdně trestaly nenapravitelné pány. Nakonec se hrály čtyři kola, dívky i chlapci si každý dvakrát mohl zkusit, jaké to je být odmítnutý a tak každý z nás byl řádně otlučen. Je jisté, že na dnešní večer budeme vzpomínat ještě řadu let.

Večer, po večeri ke které jsme si opekli špekáčky, jsme v poklidu seděli u ohně a hráli hry jako „Co si vezmu na pustý ostrov“. Kdo už se cítil být ospalý šel spát a za chvíli už u ohně nezbyl vůbec nikdo.

4. 7. 2016

Lvíčata

Nad Trnávkou svítilo krásné sluníčko a tak jsme se šli koupat do jezu. Jarda byl tak horlivý, že spadl do ledové vody až po uši a vyhlásili jsme ho za táborového otužilce. Při další hře kdy týmy chodily se zavázanýma očima a musely být potichu, aby se vyhnuly skřetům, chudák Tomáš narazil do stromu. Prokázal, ale že je pravý hobit a nevydal ani hlásku.

Kuba

Delfíni

Ráno nás probudilo sluníčko. Po snídani jsme hned vyrazili na borůvky, abychom měli výborný oběd, na který se všichni celý rok těšíme: knedlíčky s borůvkovým přelivem.

Po obědě po odpočinku jsme hráli hry, třeba na miny a orchideje a pak jsme se šli vykoupat do jezu. Vlezli jsme tam úplně všichni, i když voda byla hodně studená. Hezky jsme se osvěžili a šli zase hrát hry.

Večer jsme opékali buřty a zase zpívali písničky. Alex usínal už u ohně, tak jsme ho museli do spacáku odnést.

Jitka

Sojky

Ráno jsme byli všichni šťastný, protože nebyl žádný budíček. Den začal vařením čaje a opékáním rohlíků. Hned na začátku měla skupinka č. 4, problém s čajem, protože její velitelem byl Vojtěška (vojta). Při dopoledním koupání vlezly Verča a Bára do ledového jezu od hlavy až k patě. Méně odvážní a líní mezitím hráli na louce hů a bang. K obědu si všichni uvařili buřt guláš a Matička (Matyáš Babiak) vše vesele ochutnával.

Odpoledne jsme si zahráli spoustu her. Například barely při kterém Peťule bravurně podrazila Doktora (kubu Freie) a získala tak ručník pro svůj tým. Smutná zpráva je, že Šimonův ručník poslední koho hry nevydržel. K večeři jsme si uvařili slepičí / francouzskou polívku. Tentokrát měla problém skupinka č. 1 s velitelem Šimou, kterým se polévka záhadně z poloviny vypařila. Poté jsme se všichni dojedli buřty a špízy.

U táboráku jsme si užili spoustu zábavy a poté jsme se všichni uložili ke spánku.

Péťa

Lišky

Odchod na puťák

Dneska v neděli 4. 7. 2016 jsme my Lišky vyrazily společně s Bobry do Mezilesí na puťák. Vyrazili jsme brzy, a tak jsme si v lese dali „oběd“ a zahráli pár her. Potom jsme zas vyrazili a došli na puťák s bolavýma nohama. Teda aspoň asi 6 z nás nohy bolely, když jsme přišli, tak jsme si rozdělili týmy po čtyřech až pěti členech. Potom jsme si udělali ohniště a šli jsme nasbírat nějaké dřevo, abychom mohli rozdělat oheň a udělat si oběd. Po obědě jsme ještě hráli hry a potom šli na večeři. Byli jsme ještě u táboráku a potom jsme šli spát do stanů, které jsme mimochodem stavěli hned po příchodu na naše putovní místo.

Anča Burková

Havrani

Po ranním pozdním probuzení jsme šli vařit vodu na čaj a při vaření se Matěj spálil, ale nebylo to nic strašného. Pak jsme hráli na louce různé hry a v každé dominoval někdo jiný Bang šel Markovi, běhat uměl Matička a točení se okolo klády, po které následoval krátký běh šel Honzovi, naopak Šimon, Vojta, Matička a Rarach jsme se u toho vždy skáceli. Největší pády měl vedoucí Vláďa. Po hrách následoval oběd. Vařili jsme buřt guláš, u kterého se spálil Honza. My ho měli asi zase nejlepší. Po odpoledních hrách a večeři přišel na řadu táborák, u kterého hrál na kytaru Matička s Verčou.

Matička

Bobři

Ráno se vstávalo bez budíčku a tak mnozí z nás vylezli ze stanů až kvůli vzrůstajícímu ruchu v tábořišti. Po snídani jsme se vydali kousek dál od tábořiště do pěkného vzrostlého lesa za cestou a tam jsme si zahráli pár her. Nejprve jsme, opět v týmech, které se rozdělili včera na cestě hráli frisbee v lese, což se ukázalo jako velice neotřelá a zábavná variace. Po několika hrách se na pěkném měkkém místě postavila trojnožka a všichni, včetně vedoucích jsme se postavili do kruhu. Hra byla mimořádně dlouhá a náročná, a to tak, že pět finalistů si muselo dát chvíli přestávku, než mohli pokračovat v klání. Po trojnožce si jeden tým postavil rozdupku a druhý šel prolézat pavučinou, kterou mezitím připravili Standa s Maxem. Když jsme se střídali, zrovna stála u rozdupky Áďa, která již měla chycenou pěknou řádku lidí. Ovšem tým vracející se z pavučiny v klidu a okázale beze spěchu přišel a rozdupku zbořil. Nyní přece hrál už také. Nakonec jsme si všichni vyzkoušeli všechno a po dohrání rozdupky jsme se ještě jednou přemístili k pavučině. Kdo měl totiž zájem, mohl si zkusit okem pavučiny proskočit. Odvážlivců se našlo hned několik a opravdu jejich pokusy byly podařené. Třeba Kuba navzdory jeho věku dokázal proskočit přímo ukázkově. Milou výjimku tvořili Honza, který se nestačil v letu připravit na přistání parakotoulem a tak provedl nouzové přistání v mechu plavmo a Karel, který zkusil proskočit pavučinou nasvislo, což vyústilo v nenávratné přetržení provazů tvořících pavučinu.

Poté jsme se vrátili ke stanům a začali připravovat oběd. Po něm jsme měli chvíli klidu, který někdo využil pro stavbu hráze na potoce Vočadlo, který u tábořiště tekl, jiní zase trávili čas vzájemnými rozpravami.

Večer jsme se najedli špízů, a jelikož nás přijeli navštívit Čenda, Fífa a Michal Weigl, který měl s sebou kytaru, zpívali jsme, dokud na nás nepřišla únava.

5. 7. 2016

Delfíni

Puťák se nachýlil ke konci. Po snídani jsme začali pomalu balit, aby mohli stany vyschnout a pak se v pořádku zabalit. Pak jsme šli do lesa hrát hry.

Po sekané s bramborovou kaší a krátkém odpočinku jsme si dobalili a šli se ještě do jezu vykoupat, abychom se před zpáteční cestou osvěžili. A potom už jsme vyrazili. Dělalí jsme časté přestávky na pití, protože bylo teplo a povídali jsme si. Vtipné bylo, že na jedné zastávce zapomněl Matěj batoh a vůbec si toho nevšimnul, naštěstí mu ho Monika vzala. Hned na další zastávce zapomněl batoh Michal, který spí s Matějem ve stanu.

Večer jsme dorazili do tábora a čekalo nás rizoto, které bylo výborné. Tak jsme zakončili puťák, který jsme si užili.

Jitka

Sojky

Puťák – návrat do tábora

Dneska bylo vstávání strašný! Holky z většího stanu vzbudili kluci tím, že strašně hlasitě hráli na schovávanou, a holkám z menšího stanu vlezl do stanu Šimon, když se převlíkaly! Pak jsme si museli sbalit spacák a karimatku abychom to mohli vyměnit za snídani. K snídani byl chleba s pomazánkovým máslem, bylinkovým máslem, máslem nebo marmeládou. Potom jsme si balili a uklízeli stany.

K obědu byly těstoviny s omáčkou. Když jsme byli u Trnávky, Pétu kousl krtek! Musela jet s Janou na pohotovost a ostatní museli jít tu hororovou cestu zpátky. S Pétou to dobře dopadlo a ostatní to jakžtakž taky přežili.

Po úporném pochodu nás čekala hezká odměna – VANIČKY!!!!!!!

K večeři bylo rizoto. Při večeři se Anička strašně naštvála, protože nebyl čajíček s citronkem. To je z dnešního dne všechno. DOBROU NOC, SOJKY!

Ema

Lišky

Ráno jsme se s oddílem Bobrů probudili ve stanech v Mezilesí. Nejlepší na puťáku je, že není žádný budiíček a můžeme si vstávat, kdy chceme. Když se tedy všichni vyhrabeme ze stanů, tak si uvaříme čaj. Vedoucí si pro nás nachystali překvapení a koupili nám k snídani „Duo krém“ no a to byla najednou fronta. Po úspěšné snídani jsme hráli v lese spoustu her, jako rozdupku, trojnožku, lidské šachy, pavouka a na závěr jsme proskakovali tu síť, která potom pavoukovi zbyla. Když jsme si uvařili oběd a trochu si odpočinuli, králi jsme další hry.

Nejlepší program nastal večer. To jsme si jen opékali špízů, povídali si a hráli se písničky na kytáře. Pohodově zakončený krásný den.

Lucka

Havrani

A bylo tu zase ráno. Matička s Rarachem jsme ani nemohli uvěřit, že už dneska se vrací zpátky do tábora. Uteklo to opravdu rychle. Po čaji jsme šli uklízet tábořiště. Zahrabávali jsme ohniště, uklízeli odpadky a balili stany. A když měli

všichni zabaleno vedoucí od Vlků Vojta nakrájel meloun a všichni jsme si dali. Cesta do tábora utekla opravdu rychle i s velkou nakupovací zastávkou v Lukavci. Do tábora jsme dorazili až po Liškách s Bobry. Vystřídali jsme se ve vaničkách a šli jako vždy po puťáku na rizoto.

Matička

Bobři

Přišel den odchodu z Mezilesí. Po snídani jsme začali s balením, skládáním stanů a úklidem tábořiště. Práce nám šla od ruky a tak jsme byli připraveni vyrazit ještě před polednem. Cestu jsme zvolili až do Zelené vsi stejnou jako v neděli, ale jelikož na nebi nebyl ani mráček, vydali jsme se za Zelenou vsí na severozápad, abychom cestovali ve stínu lesa. Když jsme došli na místo, kde jsme předevírem hráli šachy, vyhověli jsme svým žaludkům a naobědvali jsme se. Po delším odpočinku jsme se rozhodli, že nepůjdeme do tábora stejnou cestou, jako jsme šli z něj, ale že dorazíme cestou přes Bezděkov a přes Pentagon. Tento tah se nám vyplatil neboť tato netradiční cesta byla daleko přívětivější než lukavecká silnice.

Po příchodu do tábora jsme se velice těšili, až umyjeme špínu cest ve vaničkách. Jelikož medvědi, sojky a havrani, kteří poslední dva dny trávili na Trnávce, byli stále na cestě, mohli jsme si luxus teplé vody užít dosyta. Dnešní den se nám velice vydařil. Už jsme se ale těšili na pokračování naší pouti za Osamělou horou.

Zbytek Bobří kroniky z tohoto roku se bohužel nedochoval.

6. 7. 2016

Lvíčata

Dnes odpoledne Lvíčata prokázala hobití pořádkumilovnost a odvahu. Zatímco dopoledne jsme uklidili stany, tak odpoledne jsme šli hrát hádankovou hru s Meddědem. Během hry zaútočili skřeti válečníci na hlavního vedoucího Standu a Lvíčata se ho jala bránit. Tak statečně, že se skřeti raději stáhli pod deštěm ze šišek.

Kuba

Delfíni

Dopoledne nás čekalo koupání ve vaničkách a trénování mapových značek a poznávání stromů, abychom byli zase o něco chytřejší.

Po obědě jsme hráli etapku z celo táborové hry. Na stromech v lese byly rozvěšeny hádanky. Když jsme věděli odpověď hned bylo fajn, protože jsme nemuseli ke skřetům do temného lesa pro nápovědu. Někteří z nás tam, ale stejně museli, když je skřeti chytili, museli plnit různé úkoly. Nakonec se nám podařilo všechny hádanky vyřešit.

Večer byl ještě táborák a po něm jsme šli ještě na hráz uloupit skřetům poníky, které jsme potřebovali na další cestu. Hezký den měla Anežka. Měla narozeniny a kromě toho, že jí všichni popřáli, stahovala také vlajku a dokonce zapalovala táborák!

Jitka

Sojky

Dneska byla super snídaně, měli jsme Nutelu. Matyáš (Matička) otravoval u Malíkárně a „nechtěně“ udeřil Máju loktem do hlavy. Ráno byla velká zima, tak jsme se teple oblékly a vyrazily do lesa. Na zahřátí jsme si daly pár her. Například: BuDuTu, při této hře skončilo kolo po dvou minutách nebo jsme hráli Trojnožku, kterou vyhrály Kiki, Sára, instruktorka Verča Tína. O poledňáku jsme všem ukázaly, že máme opravdu velkou sojčí sílu. Přetahovaly jsme s oddílem Bobrů. Postupně se k nim připojovali další a k nám jen Šimon (chtěl být na straně vítěze).

Odpoledne byla etapka. Chtěly jsme dostat do Temného hvozdu, když v tom nás zastavil Medděd a považoval nás za převlečené skřety, protože o hobitech nikdy neslyšel. Formou hádanek jsme museli dokázat, že nejsme tupí skřeti, ale inteligentní hobiti. Hádanek bylo 55 a pro nápovědy jsme musely běhat mezi skutečné skřety a jiné příšery. Díky naší sojčí spolupráci jsme nakonec skončili druzí v těsném závěsu za Havrany.

Večer byl táborák a my Sojky jsme na něm zazpívaly úžasný song „Vývar z krtka“. Od trpaslíka jsme dostali bojový úkol. Měly jsme ukrást polohluchým zlobrům poníky, aby nám cesta k Osamělé hoře utíkal a rychleji.

PS: Z rozmluvy zlobrů se obáváme, že nám sežrali Gandalfa, protože mluvili o nějakém čaroději, který byl starý a kost a kůže.

Lišky

Na dopolední program jsme šli s Vlky do Kopanin. Hráli jsme pistolníky, mrakodrap a mašinku, která nám vůbec nešla. Po odpoledním klidu jsme šli do lesa, kde jsme museli uhadnout 55 hádanek, aby nám uvěřili, že nejsme skřeti, ale hobiti. Když jsme něco nevěděli, museli jsme jít do Temného hvozdu, kde byly nápovědy. Nakonec se náš oddíl umístil třetí.

Den jsme zakončili táborákem. Během něj si nás po skupinkách volali a museli jsme zlobrům ukrást poníky. Pak už jsme šli všichni spát, abychom měli dost energie na zítřejší náročné úkoly.

Havrani

Ve středu jsme šli na louku za hráz procvičovat uzle na Memoriál, jako je Liščí smyčka, Ambulanták, Zkracovačka, Dračí smyčka, Osmička a Lodní na kůlu. Poté jsme šli na etapku Hobit, kde nás nechtěl pustit dál Medděd, protože si myslel, že jsme Skřeti a proto jsme museli prokázat, že skřeti nejsme tím, že jsme museli odpovídat na otázky, které byli na stromech. Pokud jsme nějakou nevěděli, museli jsme jít do druhého lesa, kde byly nápovědy. Problém byl, že tam byli Skřeti. Když se nás dotkli, museli jsme splnit úkol. Zvítězil ten, kdo měl nejvíc a správně zodpovězených otázek. Havrani vyhráli první místo. Pak jsme měli trénink na běh, který bude v pátek. Poté byl táborák, kde nás vyrušil trpaslík a chtěl od nás pomoc, protože Zlobři jim sebrali poníky a tak jsme museli poníky získat zpět. Povedlo se nám to a pak jsme šli spát.

Vlci

Bylo po puťáku a tak nás zvuk ranní trubky vytáhl ze spacáků až v 8:00. Bylo nevlídno a foukalo a tak jsme byli vlastně rádi. Ranní rozcvičku jsme zahájili výběhem ke zlomenému stromu v lese u Ďolíku. Jediný Teodor neběžel, protože ho bolela noha ze včerejšího výšlapu.

Po snídani ke které byla netradičně Nuttela jsme se vydali s Liškami do Kopaninského lesa, kde jsme si na seznámení zahráli hry. Nejdříve jsme si na seznámení zahráli Bang, kde kraloval Šimon s Vojtou. Pak vybiženou s čísly tam vyhrála Liška Tereza. Před odchodem na oběd jsme si ještě zahráli mrakodrap a hledání předmětů začínající na písmenko K.

Po poledním klidu jsme hráli etapku Cestou za pokladem jsme v Temném hvozdu potkali Medděda a jeho včely ten, aby nás pustil dál chtěl dokázat, že nejsme skřeti a to šlo jen tak, že jsme dokázali svou chytrost ta, že jsme odpovídali na záladné hádanky, to nám šlo bohužel nejhůř a tak jsme skončili poslední.

V táboře po večeři jsme si zaběhli trénink na přespolní běh, který bude v pátek.

Během táboráku, který byl ten večer, jsme odcházeli na večerní etapku, kdy jsme museli získat zpět od Zlobrů naše poníky, abychom mohli pokračovat v cestě dál. To se nám povedlo a tak jsme mohli spokojeně ulehnout do postelí.

Etapa – Medděd

Místo: U Koníka

Motivace: Hobiti při cestě potkali neznámou osobu - Medděda, která je nechtěla pustit dále. Naštěstí s námi byl Thorin, se kterým se Medděd znal. Hobity nikdy neviděl a tak k nim je obezřetný a podezřívá je, že jsou převlečení skřeti. Jak ale dokázat, že nejsou? Po chvíli debatách Medděda napadne, že skřeti jsou velice hloupí a tak si pro hobity připraví řadu hádanek, které když vyluští, tak je nechá pokračovat dále v jejich dobrodružství.

Nejdříve to medvěd vyzkoušel na Bilbovi, kterému dál medděd hned tři hádanky.

Bez hlasu pláče, bez nehtů štípá, bez nohou skáče, bez pysků pípá. Bilbo po malém zaváhání odpověděl: „vítr“.

Bez klíče a víka schránka pokladní, a přece je zlatý poklad v ní. To skoro Bilbo ani nezaváhal: „vejce“.

Nemá plíce, přece dýchá, studená a věčně tichá, věčně pije na své zdraví v brnění, co nerezaví. Na to Bilbo bez zaváhání odpověděl: „ryba“.

V lese byly na stromech nastřeleny hádanky, které si hobiti museli zapamatovat a zkusit odpovědět. V přední části lesa s otázkami nikdo hobity pronásledoval.

V zadní části lesa (označená fáborky) v Temném hvozdu, ve kterém mohli najít nápovědy či odpovědi k jednotlivým hádankám na ně cíhali skřeti. Když skřeti hobita chytli, tak jim zadali nějaký úkol a následně je vykázali z Temného hvozdu.

Pořadí: Hobiti – Havrani, Sojky, Lišky, Bobři a Vlci. Hobitátka – Delfíni, Lvíčata

7. 7. 2016

Lvíčata

Dnes se Lvíčatům nechtělo moc z postelí ven a bylo vidět, že to praví hobité. Malý Jarďa přišel na nástup s mikinou obrácenou a vůbec si toho nevšiml. Při učení hradů na Mamoriál zase David přejmenoval chrám Svaté Barbory na hrad Svaté Brambory, což všem děsně zalíbilo a už si to zapamatovali.

Kuba

Delfíni

Ráno se nám nechtělo vstávat, Monika nás musela dlouho přemlouvat. Po snídani jsme, ale získali energii a mohli se vrhnout do dalších her. Šli jsme do lesa ke krmítku, hráli jsme škatulata hejbejte se, se zavázanýma očima jsme hledali pískající Moniku a snažili se uloupit lana ze stromu. Taky jsme si říkali, co se nám nejvíce na táboře líbí. Všem se líbí celá táborová hra a její jednotlivé etapy. Emmě se líbí táboráky, Ondrovi stavění domečků, Viktorovi a Ester puťák a Lole se líbila cesta na puťák.

Odpoledne jsme v lese zachraňovali Thorina ze spárů děsivých pavouků a hledali jsme pro něj léčivé byliny. Bylo to těžké, ale nakonec se nám to povedlo. Eliáš prohlásil, že je to nejlepší tábor na celém světě!

Jitka

Sojky

Den jsme začaly naší oblíbenou sojčí rozcvičkou, kterou Verča vtipně zakončila svým cvikem. Dopoledne jsme ukradly Jonáše, aby nás naučil azimut. Také jsme si malovaly na dřevěné destičky sojčí znak, znamená to: žena, matka, bohyně.

Odpoledne byla další etapa, tentokrát jsme měli zachránit otravného Thorina před pavouky. Zjevil se tam elf, který nám řekl, že musíme nasbírat co nejvíce rostlin Arachnida Althas, abychom ho zachránili. Skončili jsme druhé o 1,14 bodu za Havrany.

Petra

Lišky

Ve čtvrtek jsme vstaly, nasnídaly se a šly na louku. Tam jsme se učily mapové značky, zacházení s buzolou a pak jsme hrály hry například básničky a prasátko kvíkni. Potom jsme se vrátily zpět do tábora a čekaly na oběd.

K obědu byly knedlíky s masem a zelím. Odpoledne se hrála hra, že jsme nosily papírky s kytkami, kde nás chytali nás pavouci a balili nás do alobalu.

Havrani

Dnešní noc byla studená a tak jsme všichni vstávali o něco později. Po nástupu jsme se odebrali do lesa „ostrůvku“, kde jsme hráli rozdupku, kterou odstartoval Honzík Matušík tak vehementním způsobem, až mu kláda kterou sám rozkopl způsobila bouli a vyřazení z prvních minut hry. Brzy na to nás ale studený vítr vyhnal z lesa zpět do tábora. Cestou zpět ztratil v obilném poli Jakub Frey tužku a tak měl celý oddíl teamovou hru ji najít. Po návratu jsme si zahráli společně fotbálek proti Vlkům, kde vynikali obzvlášť naši fotbalisti jako Martin Fátor, Matyáš Babiak, Honzík Matušík a Miloš Tesař.

Po poledním klidu nás čekala etapa v lese Za silnicí. Museli jsme vysvobodit Torina ze zajetí pavouků. Etapka jsme vyhráli díky skvělým únikům Matyáše Babiaka, Marka Severy a Tomáše Dölingera, i když v jednu chvíli to s naším oddílem vypadalo bledě, když byli v zajetí všichni kromě Lukáše Praska. Večer nás vyzvali na odvetu ve fotbale Vlci, kterou jsme zase vyhráli.

Vlci

Po snídani jsme šli do Štípárny na dříví, kde jsme strávili dlouho dobu. Pak jsme šli uklidit kolem ohniště, byl tam strašný bordel. Zbýl nám čas, tak jsme šli hrát Bang. Když nás přestal bavit, tak jsme si šli kopat, ale já nešel, protože jsem chtěl hrát Bang. Po obědě jsme šli pokračovat ve velké výpravě a narazili jsme na pavouky. Našeho vůdce svázali pavučinami, a odnesli ho pryč, tam ho drželi. Naším úkolem bylo ho zachránit, tím, že najdeme léčící byliny. První místo obsadili Havrani, druhé Sojky, třetí Vlci, čtvrté Lišky a páté Bobři. Z malých byli první Delfíni a druzí Lvíčata. Soutěž byla super. Po večeri jsme šli si dát velký turnaj, který pokračoval až do rozchodu na hygienu mezitím, ale polovina odešla.

Ondra Kolář

Etapa – Pavouci

Kde – Les za silnicí

Motivace: V temném hvozdě jsme narazili na pavoučí síť. Thorin, protože je ze všech nejodvážnější, tak se šel podívat, zdali bychom mohli někudy projít dále. Pavouci ale Thorina kousli a odvěkli pryč. Byli jsme jako hobiti absolutně zmateni a nevěděli, jak se situaci naložit. Naštěstí se objevila vznešená elfka, která nám poradila, že v lese roste bylina, která by mohla Thorina zachránit. A tak jsme šli sbírat byliny.

Hobiti sbírali po lese byliny a přenášeli je na druhou stranu lesa (vyznačen fáborky). V lese se ale pohybovali pavouci, kteří je chytají (stačil dotek rukou). V tu ránu hobit „umřel“ a musí se vydat pro nový život (fáborek na obvazišti). Ale než mu byl navázán fáborek, tak byl oblepen folií. Z folie se může dostat, až potom co ho zachrání nějaký další hobit – přinese mu bylinu, místo do cíle k Thorinovi. Zvítězili pochopitelně hobiti, kteří přinesli s více bylin u Thorinovi.

Pořadí: Hobiti – Havrani – 80 bylin, Sojky – 79 bylin, Vlci – 53 bylin, Lišky – 48 bylin, Bobři – 44 bylin. Hobitátka – Delfíni, Lvíčata

Etapa – Elfové

Kde: na místech přespání

Motivace: Jsme stále v Temném hvozdě, kde jsme si všimli elfů, pohybujících se zde se svým zbožím. Jsme zloději a musíme se vycvičit v kradení.

Na přespání si vedoucí stranou udělali malý ohýnek. Kolem něj rozložili věci, které hobiti kradli. Bylo žádoucí, aby hobiti získali všechno.

Vedoucí stál asi pět metrů od ohně a hobiti se kolem něho museli proplížit, aniž by byli viděni nebo je bylo slyšet. Vedoucí má v ruce baterku a posvítíl na místo, kde někoho zaslechl. Při zásahu světla baterky se musel hobit vrátit zpět.

Ukradené věci byly potřeba v další části při stavbě voru.

Ukradeno bylo: Barel, patnáct pet lahví, patnáct hřebíků, kladivo, sekyra, pila, klubko provázku a kleště

8. 7. 2016

Lvíčata

Protože se dopoledne běžel Hančin běh, měli jsme odpoledne odpočinkový program stavění domečků. Nejzajímavější bylo mimozemské sídliště z Marsu, které bylo vybaveno i satelitním klackem, jímž se vzápětí zborčil. Postavila ho asi čínská firma. Zbytek sídliště, domečků bylo z klasického stylu, ovšem měli jsme postaven i jeden prakokosmodrom.

Kuba

Delfíni

Na dnešek jsme se dobře vyspali a tak jsme měli hodně síly na Hančin běh, který nás čekal dopoledne. Namasírovali jsme si svaly, provedli krátkou rozcvičku a vyběhli. Jsme dobrý, protože mezi malými dětmi byl první Přemek, druhý Michal a třetí Matěj. Před obědem jsme šli ještě do Ďolíku hrát hru, při které jsme se naučili poznávat hrady a zámky, což se nám bude hodit.

Odpoledne jsme se byli projet na lodičkách. Svezli nás Michal s Jipem a Fronie plavala za námi přes celý rybník. Také jsme se učili mapové značky, uzly a pracovali jsme s mapou a buzolou.

Pak jsme opékali buřty a noc nás čekala v teepee. Nejdřív jsme se trochu báli, ale pak se nám to moc líbilo. Měli jsme oheň a Honza nám přečetl pohádku. Bylo to moc fajn.

Jitka

Sojky

V noci, když jsme měly hlídky Kiki a Sáru překvapil hned na první cestě kolem stanů svým zjevem Růžena.

Dopoledne jsme štípaly dříví, protože je to součástí naší práce po hlídkách. Vypadalo to zprvu hrozně, ale všechny to nakonec bavilo. Potom jsme šly na lodičky a našeho lodního výcviku se ujal Michal. Také jsme si zopakovaly stromy a zkoušely jsme i nějaké ty šifry. Instruktorka Verča se naštvála na Tínu, protože je zcákala vodnice z rybníka.

Odpoledne jsme se začaly chystat na přespání s Bobry. Byla zábava, že se Vláška snažil zmást některé oddíly chybnými informacemi kolem věcí, které jsme si měli vzít na přespání. Poté, co jsme opustili tábor, jsme se rozdělili na dvě skupiny: Sojbrí a Bojky. Na místě přespání jsme udělali dva ohně a později jsme se přesunuli k jednomu z nich. Zahráli jsme si hru Dámy a páni a zazpívali pár písniček.

Poté nás odvolali kvůli úkolu od Bilba. Měli jsme lstivým elfům ukrást nářadí, protože jako Hobiti jsme dobří lupiči a nemáme moc peněz. Když jsme jim ho sebrali, šli jsme spát.

Lišky

Den začal jako vždy stejně – vstávání. To pro některé jako jsem já, je to velká výzva. Po snídani jsme běželi všemi známý Hančin běh, kdy tento rok se trasa změnila. Po Hančině běhu jsme měli dopolední program. Náš oddíl Lišek šel ke krmítku. Tam jsme hrály hry, při kterých jsme se o sobě mnohé dozvěděly. Po těchto hrách jsme se vrátily zpět do tábora, pak jsme měly oběd.

Po obědě následoval dopolední klid. Při odpoledním klidu jsme si balily věci na přespání s Havrany a s Vlky. Na přespání jsme hrály všemi oblíbenou hru „Dámy a Páni“. Při prvním kole, kdy my holky jsme dávaly facky, jsme se bavily. Při druhém kole nějak moc ne. Jinak přespání bylo velmi zajímavé.

Kristýna

Havrani

Budíček byl jako vždycky. K snídani jsme všichni měli univerzální marmeládu. Po snídani bylo zatroubení na přípravu, náš tým Havranů už byl nedočkavý, kdy vyrazíme. Ptali jsme se navzájem na různé otázky, které nás většinou rozhodí z míry jakože „běžíme na druhou stranu“ atd. Po pěti minutách konečně zatroubili na nástup. Trasa byla: Start u lékařských stanů přes náměstí, k hrázi a k sauně se dělal celý půlkrok po straně lesa až k mlynářovi, poté běžíme lesíkem k táboru, k Ďolíku a ještě dál až ke krmítku tam se udělá oblouk a zpátky k ohništi a do tábora. Nakonec jsme skončili dost dobře, náš člen Matyáš Babiak skončil celkově na prvním místě, takže předběhl i všechny vedoucí a ještě náš člen Miloš Tesař skončil celkově na 3. místě a pak Jakub Kříž, který skončil celkově na 9. Místě.

K obědu jsme měli rajskou omáčku, maso a bramborové knedlíky. Pak byla hodina a půl poledního klidu všichni jsme si dělali svoje věci a balili na přespání. Někdy odpoledne jsme s Liškami vyrazili na přespání u Štědrovic. Dorazili jsme celkem brzo. Udělila jsme ohniště a rozdělali oheň. Vyčistili jsme si lesík a roztahali celtu na stromy, byl ještě den a tak jsme hráli hry, povídali si, opékali jsme chleb a buřty. Večer jsme měli etapku. Museli jsme ukrást lesním elfům nářadí, ale elfové měli strážce (Sedlose a Vlášku).

Jakub Kříž

Havrani 2

Dneska jsme dopoledne běželi Hančin běh. Já jsem skončil na 18. místě, ale neběžel Max, takže se uvolnilo místo pro favority a toho využil Matyáš Babiak, který nakonec skončil na 1. místě. Byla, ale jiná trasa než se běží obvykle kolem Elka. Běželo se přes náměstí, přes hráze k Sauně odtamtud kolem mlynáře podél lesa ke Krmítku a od Krmítka zpátky do tábora.

Po obědě jsme si začali balit na přespání s Liškami. Šli jsme ke Štědrovicím. Odešli jsme, ale až večer, protože nikdo nevěděl, co by se tam dalo dělat, takže jsme v táboře hráli přehazovanou až do šesti hodin. Na místo kde jsme přespávali, jsme přišli, ale až v půl sedmé večer. Hned jak jsme přišli, jsme šli sbírat dřevo na oheň a také jsme šli uklidit místo, kde budeme spát. Večer u ohně nám pak Vojta sdělil, že musíme jít vykrást Elfí tábor, postupně jsme odcházeli po oddílech, a když to měli všechny oddíly splněné, tak jsme se šli vyspat na další den.

Vlci

Včera byla snídaně později než normálně, protože ranní hlídka Sojek zatopila pozdě v bruttu. Po snídani byl nástup, kde nám řekli, že bude Hančin běh. V Hančině běhu byl první Matyáš Babiak, na druhém místě Raedek Weiss a na třetím Miloš Tesař, já jsem byl na čtvrtém místě.

Po Hančině běhu se náš oddíl vydal do lesa připravit na Mamoriál. Tak v lese jsme si zahráli hry trojnožku, rozdupku a škatulka hejbejte se. Při hře škatulka jsme poslouchali hudbu ze Star Wars. Při učení na Memoriál jsme si zopakovali hrady a zámky a morseovu šifru. V morkový šifře jsme si posílali, co bude k obědu atd. Nejlépe to šlo Teovi.

K obědu byla rajská omáčka, kterou jsme museli umyt, protože jsme měli službu v kuchyni. Když jsme všechno umyl, tak jsme šli na lodičky. Na lodičkách jsme objeli celý rybník. Po lodičkách jsme se šli umýt do Sauny, která byla studená.

Po umytí v Sauně jsme si šli zabalit na přespání s Liškami a Havrany, na který jsme vyrazili, když si všichni oddíly zabalili. Na přespání byla super noční etapka, na které jsme museli ukrást věc z elfího tábora.

Šimon Hrubant

9. 7. 2016

Lvičata

Dnes večer se šest statečných Lvičat rozhodlo přespát v Teepee za táborem a vyzkoušet si jak se spí po indiánsku. V Teepee jsme si četli Hobita na dobrou noc a vedoucí Michal nám zahrál ukolébavku na dobrou noc. Chudák Franta usnul už při pohádce a ráno se ptal Michala, proč si vzal do Teepee kytaru, protože neslyšel ukolébavku.

Kuba

Delfíni

Ráno jsme si přispali, protože jsme spali v teepee a nebudila nás trubka. Pak jsme si došli do tábora na snídani a vykoukali se ve vaničkách. Někteří z nás si ještě opakovali mapové značky, abychom je pořádně uměli.

Po obědě jsme měli další etapku, kdy jsme se vydali na cestu a plnili různé úkoly bez pomoci. Třeba jsme přenášeli vodu v puse, sháněli ovečky do ohrádky, plížili se pod pavučinami, kreslili obrázky tužkou v puse, což bylo těžké pro Alenku, protože ještě nemá přední zoubky a tužka jí z pusy vypadávala. Alenka si poradila, vzala tužku mezi prsty u nohou a obrázek taky namalovala.

Večer byl ještě táborák a pak už šly do spacáků!

Jitka

Sojky

Dnes to bylo super, mohli jsme spát až do půl jedenácté. Snídali jsme v trávě a housky nám přinesl Standa alias Bilbo za 8 minut.

Po poledňáku nás opustila naše instruktorka Anet. Ještě tady byla auž se nám po ní stýskalo, tak ji kluci přidělali za pomoci fólie k vlajko kládě. Odpoledne byla další etapka s názvem Sudy. Měly jsme splnit osm úkolů, aniž bychom použily ruce. Nejlepší úkol byl od Brinz z Halušky, tedy „nahánění oveček do ohrady“.

Večer byl táborák. Matička s Vojtěškou měli komické představení, zaspívali a tančili dětské písničky: Popelář a Hvězda.

Havrani

Ráno jsme se vrátili z přespání. Potom se chvíli čekalo na ostatní. Poté nám začala etapka. Všichni jsme museli mít svázané ruce k tělu. My jsme to měli nejrychlejší asi díky Matyášovým nápadem, že na jednom stanovišti si někdo sundá plášť a naházem do něj ty míčky. Tomášovi to trochu vypadlo z pusy, ale Miloš to zachránil. Asi díky tomu jsme vyhráli.

Večer jsme sprejovali na desky. A všichni jsme tam vysprejovali logo Kauflandu. A nakonec dne jsme chodili po provaze. Nám to moc nešlo, ale Vláda to prošel celý.

Vlci

Dneska jsme se probudili na přespání. Dali jsme si snídani, sbalili si věci, zničili ohniště a šli jsme zpátky do tábora. Když jsme došli do tábora, vybalili jsme si věci a šli jsme do lesa na dříví. Potom jsme nasbírali dva dvoukoláky dříví. Šli jsme si zkusit chodit po napnutém laně. Vládovi to šlo nejvíc, ale Vojta došel nejdál. Dovezli jsme dvoukoláky a šli jsme na oběd. Byly těstoviny a kompot.

Odpoledne byla etapa. Úkolem bylo navštívit 8 stanovišť a v co nejmenším čase na nich splnit úkoly se svázanýma rukama. My Vlci jsme nenašli jedno stanoviště, takže se naše cesta trochu prodloužila. Když všichni dorazili všechno se vyhodnotilo a na prvním místě byli Havrani, na druhém Bobři, na třetím Sojky a na čtvrtém Vlci a na pátém Lišky. A v kategorii malých byli na prvním místě Lvičata a na druhém Delfíni.

Večer byl zakončený táborákem, při kterém Matyáš zpíval písničku o popelářích.

Vojta Šmíd

Etapa – V sudech

Kde: kolem tábora

Stále jsme v Temném hvozďě a utíkáme před skřety a elfy (které jsme večer před tím okradli). Objevila se ale před námi řeka a neměli jsme, jak se dostat dále. Pohotový Thorin poblíž objevil sud plný jablek a tak jsme se v nich vydali na další část putování.

Hobiti si svázali ruce k tělu, které po celou hru nesměly používat, a obcházel stanoviště v okolí tábora, kde plnily úkoly. Na mapě bylo pouze pár záchytných bodů, dle kterých by se měli zorientovat. Hodnotila se nejen rychlost, ale i splnění jednotlivé dovednosti na stanovištích

Sauna - seběhnout 3x schody, U potoka – kresba, Ďolík – naplnit velký ešus vodou, Mostek u křížku – střelba na cíl, Spodní L – opičí dráha, Horní L pravý cíp – nanosit přírodní materiál, Ostrůvek - přenos micku, Les za silnici (krmítko) – stavba domečku apod.

Pořadí: po odečtení plusových minut za dovednosti. Hobiti - Havrani - 1 hodina 10 minut, Bobři – 1 hodina 13 minut, Sojky – 1 hodina 32 minut, Vlci – 1 hodina 34 minut, Lišky – 1 hodina 37 minut. Hobičátka - Lvičata – 1 hodina 28 minut, Delfíni – 2 hodiny 10 minut

10. 7. 2016

Lvičata

Dnes byla velká vodní etapa, při které se Lvičata učila zásadám spolupráce v týmu. Každý oddíl sestavil vlastní vor a bylo třeba na něj vybrat posádku. Každý chtěl být námořníkem, ale dva nejsehranější ji mohli dělat, zatímco ostatní fandili při závodě.

Kuba

Delfíni

Od rána jsme si začali připravovat na další etapu naší celo táborové hry. Vyráběli jsme vory, na kterých jsme se pak měli plavit po rybníku. Pomáhal nám JiPo a vymyslela nám i pohon – šlapací motorek. Měli jsme i hezké proutěné sedátko a úžasná pádla od Buchara. Když vypukla soutěž, na vor nastoupili Anežka s Matějem, kteří už nějakou zkušenost s vodou mají. Sice se nám nepodařilo tentokrát vyhrát, ale zase jsme si celý den krásně užili. Jitka

Sojky

Dnešek byl náročný. Musely jsme postavit vor, se kterým nám pomohla sojka Jonáš. Plavila se na něm Anička, která ho nazvala Titanic. Odpoledne byl kromě závodu na čas (který jela Anička) i závod hromadným startem, který jela Mája. Nakonec jsme skončily čtvrté s časem 8:17. Pádlo sice vypadalo krásně, ale bylo velice těžké.

Večer jsme si sbalily věci a spolu s Vlky jsme odešli na přespaní do Teepee. Abychom se tam všichni vešli, museli jsme se poskládat těsně vedle sebe. Než jsme šli spát, hráli jsme tři kola Dam a pánu.

Havrani

Dnes jsme stavěli vor zde dřeva, provazu, pet lahví a hřebíků. Proto jsme šli do lesa Za silnici, tam jsme hledali suché dřevo a stromy. Vláďa našel suchý strom a my jsme ho vzali do tábora. Tam jsme začali čistit klády od kůry, poté jsme ty klády museli zavázat k sobě a pak jsme přivázali i ty pet láhve k našemu voru. Když byl vor hotový tak jsme ho nejdříve otestovali na vodě když vor testoval Matyáš tak spadl do vody a musel se jít umýt do sauny. Když začala etapka tak Marek potřeboval dostat vor na start. Bohužel bydlo na pádlování nedosáhlo k zemi tak Marek musel tím bydlem veslovat v této etapce jsme skončili třetí.

Tomáš Dölinger

Vlci

Dnes jsme vstali o 30 minut později. Odpolední program byl postavit vor přes rybník. Náš vedoucí Vojta pokácel obrovský shnilý strom, ze kterého jsme udělali náš vor, na který se vešli 2 lidé. Pádla byla udělaná z odlomků kůry a dřeva. Byla těžká, ale nakonec jsme to zvládli. Vor byl postaven z kmene stromu, menších klacků, hodně provazu a pet lahví.

Odpoledne to všechno vypuklo. Já a Rarach jsme byli na voru. Bylo to docela těžké, ale nakonec jsme vyhráli o 1 minutu před Bobrama. Havrani byli třetí kvůli tomu, že se Marek vykoupal v rybníku. Sojky byli až čtvrté kvůli tomu, že to skoro neuneslo malou Aničku. Lišky to pokazily tím, že se jim rozbilo pádlo, ale Andrejka to zvládla sice až na pátém místě. Potom se jel hromadný start. Ze začátku jsme utkali s Bobrama, ale v půlce jsme už vedli a vyhráli jsme. Nakonec jsme uviděli Máju, která už nakonec nemohla, tak jsme ji pomohli a kvůli tomu jsme stahovali vlajku.

Potom jsme šli do tepee se Sojkami a hráli jsme dámy a pány.

Radek Weiss

Etapa: Začarovaná řeka

Kde: v táboře

před námi se objevila začarovaná řeka a nemáme se přes ni jak dostat. Naštěstí jsme vybaveni ukradnutým materiálem od elfů, který by nám měl s tímto problémem pomoci. Nezbývá nám, než si postavit vor.

Za pomoci získaného materiálu a přírodních zdrojů si hobiti museli postavit vor a přeplout od mola ke stavidlu a zpět.

Pořadí: Hobiti – Vlci – 4:12, Bobři – 5:15, Havrani 7:14, Sojky 8:17, Lišky 10:30, Hobitátka – Lvíčata – 5:28, Delfíni – 8:24.

11. 7. 2016

Lvíčata

Při odpolední celo táborové etapce se musely všechny oddíly spojit a nalít dostatek vody do skalní prohlubně, aby z ní vyplaval korek se zprávou. Protože se nesměly použít nádoby, užili jsme kapesníky a kšiltovky. Marek se zpočátku zdržel použít šátek. Když jsme se ho ptali proč, tak proto, že má neuschnávavou kšiltovku. Kuba

Delfíni

Ráno jsme se dobře nasnídali, abychom měli hodně sil na Memoriál, což je běhací a vědomostní soutěž. Měli jsme dobrá umístění, nejlepší byli Matěj s Michalem, Přemek spadl z lanového mostu do potoka, ale náladu mu to nezkažilo. Kromě dětí Memoriál běželi i vedoucí a měli přítom na sobě vtipné kostýmy.

Po poledním klidu jsme si užili vodní bitvu a také skluzavku, protože bylo velké teplo. Někteří z nás se na to těšili celý rok.

V podvečer jsme měli ještě orlí etapku, při které jsme zachraňovali důležitý dokument ze skalní sedliny tak, že jsem do ní lili vodu. Byl to úžasný den!

Jitka

Sojky

Dnes jsme se probudili v teepeečku. Vrátili jsme se do tábora, a po dvojicích jsme se začaly chystat na Memoriál. Ten měl deset stanovišť a na každém byl nějaký úkol. Úkoly jsme musely splnit s co nejméně chybami, a co nejrychleji oběhnout všechna stanoviště. Verča a Anetka byly 21. Petra a Sára byly 19. Kiki a Bára byly 18. Maruška a Tína byly 15. Anička a Ema byly 12. Péťa a Mája byly 8. Poté co všechny děti doběhly, začal závod vedoucích. Některé děti nahradily vedoucí na stanovištích Kiki, Verča, Anička, Ema a Máša odešly na 2. stanoviště neboli na hrady. Bára, Péťa, Sára a Mája zastoupily Janu na 8. stanovišti na zdravotvědě. Zábavnou stránkou Memoriálu (alespoň pro děti) je, že se vedoucí běhají v kostýmech. Jako Sojky jsme se shodly, že hvězdnými výherci v kategorii kostýmů jsou: Vojta a Lucka jako Sluníčko a Duha, Pája a Kuba (knedlík) jako Ospalá dvojka a Verča a Sedlos jako Vidláci (Sedlosovci). Z vedoucích vyhráli Ondroj a Áďa jako Vodníci. Z dětí vyhráli Rarach a Matička.

Odpoledne byla Orlí etapka. Tato etapka nebyla tradiční, protože se všechny oddíly museli spojit proti orlům (a puklině). Úkolem bylo vyndat z pukliny pergamen, aniž bychom se dotkli kmenů. Jediný způsob byl vytopit puklinu, nacož jsme přišli velice rychle. Rarach a Matička vymysleli plán: naplnit pláštěnku vodou. Tento plán vyšel až na třetí pokus. Večer s pocitem vítězství všichni zalehli a usnuli.

Péťa, Bára a Máša

Vlci

Ten den byl Memoriál. To je běh, kde jsou stanoviště třeba pro poznávání hradů, kytek anebo vázání uzlů. Na prvním místě byl Ondřej Kolář a Matyáš Babiak (Memoriál se běží ve dvojici). O odpoledním klidu byla vodní bitva.

Po odpoledním klidu byla etapka. Museli jsme přenést vodu z potůčku (přírodní potůček) do trubky s pergamenem uvnitř. Ale tu trubku hlídali tři orli (převlečení lidi). Taky kolem té trubky byly kameny, kterých jsme se nesměli dotknout, jinak jsme jakoby zkameněli.

Večer byla hrozná bouřka.

Vlci 2

Již předešlý den večer jsme se rozdělili do dvojic s kamarády, abychom mohli dnes ráno vyběhnout na start prvního programu a to byl Memoriál. Jedná se o běh po stanovištích v okolí tábora. Na stanovišti se plní různé disciplíny. Nás nejvíc baví stavba stanu, azimut a provazová lávka. V kategorii velkých závodníků byli nejlepší Ondra Kolář a Matyáš Babiak a to se nelíbilo akorát Radku Weissovi, který chtěl být prostě lepší. Závodu se účastnili také vedoucí, kteří běželi v kostýmech, a to byla legrace.

Na konci poledního klidu jsme dostali na náměstí klouzavou plachtu a tu jsem využili jako skluzavku a předháněli se o lepší jízdu. Protože bylo teplo, doprovodila to celé velká vodní bitva, tu vyhrála zdravotnice Lenka, protože byla nejmokřejší ze všech.

Když jsme dobojovali a slunce přestalo tak pálit, tak jsme se vydali s Bilbem prosit o pomoc Pána Orlího lidu, ten na oplátku žádal pomoc s navrácením kouzelného pergamenu, který mu ukradli mladí orli. Ten byl schován ve skalní puklině, na kterou se nedalo šáhnout rukou, a navíc jí hlídali orli. Naštěstí jsme přišli na to, že puklinu musíme vyplnit vodou a pak už to byla hračka.

Po návratu do tábora na nás čekala dobrá večere. Pak už jsme si jen dodělali své vlčí erby, zahráli přehazku, fotbal a šli jsme spát, protože nás zítra čeká celodenní etapa.

12. 7. 2016

Lvíčata

Dnes jsme šli celodenní etapku s trasou okolo tábora a luštěním šifer. Šel s námi i vedoucí Michal a Frony a při jedné zastávce jsme si povídali o jménech a příjmeních. Zrovna říkal, že každý má příjmení, tak Marek povídá, že si myslel, že Michal je jen Michal. Všichni jsme se zasmáli a pokračovali v úspěšné cestě.

Kuba

Delfíni

Dnes se nám sice trochu ochladilo, ale to vlastně nevadilo, protože nás čekala závěrečka. Celodenní pochod po jednotlivých stanovištích, ke kterým nás vždycky dovedla šifra, kterou jsme museli rozluštit a nejdřív najít znamení, což nebylo vždy jednoduché. Dobří v tom byli Přemek, Viktor, Ondra, Emma a Štěpán. A podařilo se nám porazit Lvíčata a přesto, že vyrazili jako první, my jsme vyhráli! Měli jsme z toho velkou radost a večer si rozdělili odměny.

Jitka

Sojky

Ráno pršelo, tak jsme jedli v Úschovně. Po snídani začala celodenní etapka. První šifra v táboře se nám moc nepovedla, vyšly jsme jako poslední. Po pár šifrách se nám podařilo předejít Bobry a Havrany. Když nás Bobři chtěli předběhnout, tak jsme všichni utíkaly a Kiki křuplo v kolenní. Jana ji chtěla zavolat auto, ale naštěstí bylo všechno v pohodě. Nakonec jsme dopadly čtvrtí, těsně za Havrany a na paty nám šlapali Bobři, kteří byli poslední. Na to, že jsme byly čtvrtí, nám všem připadalo, že toho bylo moc (nikomu z nás to nevadilo). Když jsme došly do tábora, tak jsme byly rády, že si můžeme lehnout. Ten večer jsme měly jít do sauny, ale naštěstí jsme šly do vaniček.

Večer měl být táborák, ale protože pršelo, tak jsme zpívali v Úschovně.

Havrani

Dnes jsme se po brzkém budíčku vydali na hráz, kde jsme měli první šifru. Protože nám Thorin utekl a my ho musíme dohnat, tak jsme šli celý den cca 20 km po šifrách. Etapka nebyla vůbec lehká, protože kudy půjdeme jsme si vybírali sami, takže když jsem se rozhodli, že to někudy krosneme, tak bychom se ztratili, tak jsme v pytli. Etapku vyhrály Lišky, hned za nimi Vlci poté my Havrani. Počasí nám moc neprálo, protože bylo takové aprílové. Ale nakonec vše dopadlo dobře a všichni jsme se vrátili.

Matyáš Babiak

13. 7. 2016

Lvíčata

Dnes dopoledne jsme vyslyšeli motlitby Lvíčat a vydali se do Lukavce koupit si něco na zub a zabavit se na dětském hřišti. Odpoledne jsme šli s Thorinem Pavézou k Osamělé hoře posbírat poklady, když tu nás přepadli skřeti a my jsme museli bránit. Střetí banda se zdála malá, pak nás však napadla další skupina z boku, protože se proplížili potokem. Lvíčata se nejdřív lekla, pak ale Ondra zvolal: Kubaaa a vrhl se na svého vedoucího změněného ve skřeta. Skřeti nakonec utekli a my ukořistili Osamělou horu.

Kuba

Delfíni

Dopoledne jsme v Dolíku nacvičovali scénku na Benovu oslavu. Je na téma Star Wars.

Po obědě nás čekala závěrečná etapka – bitva se skřety u Pentagonu. Bylo to dost náročné, ale nakonec se nám je podařilo přemoci a zvítězit.

Večer jsme opékali na ohni slaninovo-bleskové hady, které nám připravila Hanka, a moc nám chutnaly. Mezitím jsme se také koupali ve vaničkách. Večer začala pršet a tak jsme měli večerku dřív.

Jitka

Havrani

Dopoledne jsme šli do lesa Za silnici a hráli jsme tam různé hry. Například čísla. Když jsme to hráli tak mě zapikal Martin. Ve druhém kole mě zapikal Matyáš. Potom přišly Lišky a hráli jsme s nimi hru, kde jsme museli tipnout to co si tipovalo nejvíc lidí. A Martin nakonec vyhrál s 81 body. Nakonec přišli Bobři a hráli jsme Safari. Nejvíc bodů nasbíral Miloš.

Odpoledne byla etapka. Bránili jsme Osamělou horu a zabili Azoka znesvětilce.

14. 7. 2016

Lvičata

Dnes děsně moc přšelo a tak jsme byli schovaní v Malíkárně. Nacvičovali jsme tam scénku na Benovu oslavu. Nacvičoval ji s námi skvělý nový vedoucí, kterému se přezdívá Zartan. Fáňa a Zuzanka se zamilovali do Zartana a velice si ho oblíbili. Večer jsme s Gandalfem a orli zahnali draka Šmaka a získali jeho šupiny do náhrdelníku.

Kuba

Delfíni

Od rána přšelo a byla zima. Doufali jsme, že se to rozpustí a bude zase hezky, ale přšelo celý den. Byli jsme v Malíkárně a hráli hry a pokračovali v nacvičování scénky na Benovu oslavu. Déšť nám nakonec moc ani nevadil, protože jsme odpoledne slavili v úschovně, kde jsme hráli stínové divadlo, u kterého jsme úplně všichni vystřídali, a moc nás to bavilo.

Po večeri jsme si ještě zaspívali v úschovně. Pak přestalo přšet a Bilbo nás pozval Dna Pytle, kde nám poděkoval za pomoc a ještě jsme přemohli draka Šmaka a dostali na památku „lupičskou smlouvu“ a draší šupinku. Byl to moc hezký den.

Jitka

Havrani

Dnes hodně prší a náš oddíl Havranů je v Zadní místnosti. Přišli s námi i Lišky. Hráli jsme s nimi hodně her například pantomimum. Poté Lišky odešly nacvičovat scénku na Benovu oslavu. My jsme nacvičovali svou. Poté přišly Sojky, že se nudí a chtějí s námi hrát hry. Hráli jsme Tick Tack Bum a Město vlkodlaků.

Pak nás svolali na oběd a po obědě bylo stínové divadlo. My jsme vymysleli velkolepou operaci jater. Podle mě jsme měli nejpovedenější scénku.

15. 7. 2016

Lvíčata

Dnes dopoledne jsme se vydali hrát vlajku do Zadního lesa. Malý Jarda byl tak nadšený ze hry, že si zapomněl uzavřít láhev a otevřenou si ji dal do batůžku. Když se pak rozběhl, tak se celý polil. Vrátil se do tábora s vedoucí Monikou a potom se zapojil do boje o vlajku. Odpoledne jsme si zabalili věci domů a večer byl táborák.

Kuba

Delfíni

Dopoledne jsme po škrábání brambor vyrazili do lesa na naši oblíbenou hru Vlajka, kterou jsme měli ukořistit. Dobře to dopadlo a po obědě už jsme bohužel museli balit, protože tábor končí. Uteklo to rychle, ale všichni už se těší na další rok. Večer jsme si ještě zaspívali u táboráku.

Jitka

16. 7. 2016

Lvíčata

Dnes bouráme tábor a pojedeme domů.

Kuba

Děk všem vedoucím, instruktorům, kamarádům i rodičům za vydařený tábor.

Pavel

Hančín Běh – tradiční terénní běh okolo tábora se společným startem.

Celkové pořadí: 1. Matyáš Babiak, 2. Radek Weiss, 3. Miloš Tesař, 4. Šimon Hrubant, 5. Vojta Šmíd, 6. Martin Zoula, 7. Andy Pánková, 8. Sandra Krejčí, 9. Jakub Kříž, 10. Matěj Měchura, 11. Přemysl Indrák, 12. Honza Tesařík, 13. Michal Mikolášek, 14. Matěj Zikmund, 15. Michal Růžička, 16. Andy Stanovská, 17. David Štefec, 18. Martin Fátor, 19. Marek Tesař, 20. Honza Matušík, 21. Tereza Matějková, 22. Martin Čermák, 23. Ondroj, 24. David Mašát, 25. Marek Severa, 26. Anička Indráková, 27. Pája Šílená, 28. Alex Pokorný, 29. Matěj Verheagean, 30. Gabriel Halák, 31. Lucas Verhaegen, 32. Tomáš Hermel, 33. Honza Mládek, 34. Martin Sedláček, 35. Emma Krausová, 36. Barbora Mlčochová, 37. Vojta Tvrdík, 38. Eliáš Szántó, 39. Petra Fátorová, 40. Petra Vávrová, 41. David Puszka, 42. Markéta Babiáková, 43. Kuba Hedl, 44. Jára Fajmon, 45. Viktor Kraus, 46. Ondra Štukavec, 47. Jakub Růžička, 48. Karel Čermák, 49. Jakub Měchura, 50. Veronika Rožnovjácová, 51. Kristýna Šmiková, 52. Leontýna Josefová, 53. Anička Tesaříková, 54. Štěpán Žák, 55. Ondra Mrázek, 56. Bára Chloupková, 57. Esterka, 58. Lola, 59. Veronika Šmejkalová, 60. Alena Šílená, 61. Filip Tesař, 62. Tomáš Tesař, 63. Johanka Mládková, 64. Jakub Frey, 65. Mária Mládková, 66. Fanda Laurich, 67. Veronika Pokorná, 68. JiPo, 69. Teodor Sadiv, 70. Sára Abou Chahine, 71. Emma Kuncová, 72. Zuzana Miková, 73. Taťána Puzzková, 74. Anežka Šípová, 75. Aneta Karamanová, 76. Tomáš Döllinger, 77. Míša Šmejkalová, 78. Gabča Weisssová, 79. Anežka Šípová, 80. Lukáš Prask, 81. Jakub Laurich, 82. Rarach, 83. Áďa Kurešová, 84. Anička Burková, 85. Karolína Štukavcová, 86. David Friedrich, 87. Lucka Josefová, 88. Barča Pokorná.

Celkové pořadí je troch nefér, proto i méně neférové pořadí dle kategorií, dohromady děvčata i chlapci.

Hobiti = čtvrtá až devátá třída, **hobitátka** = první až třetí třída, **nejmenší** = předškolní děti vedoucí, **vedoucí** = ti co jsou čerstvě po škole až po ty co už neví, že nějaká škola byla.

Hobiti: 1. Matyáš Babiak, 2. Radek Weiss, 3. Miloš Tesař, 4. Šimon Hrubant, 5. Vojta Šmíd, 6. Andy Pánková, 7. Sandra Krejčí, 8. Jakub Kříž, 9. Matěj Měchura, 10. Honza Tesařík, 11. Michal Růžička, 12. Martin Fátor, 13. Honza Matušík, 14. Tereza Matějková, 15. David Mašát, 16. Marek Severa, 17. Anička Indráková, 18. Matěj Verheagean, 19. Gabriel Halák, 20. Emma Krausová, 21. Barbora Mlčochová, 22. Vojta Tvrdík, 23. Petra Fátorová, 24. Petra Vávrová, 25. Markéta Babiáková, 26. Jakub Růžička, 27. Karel Čermák, 28. Jakub Měchura, 29. Kristýna Šmiková, 30. Leontýna Josefová, 31. Bára Chloupková, 32. Veronika Šmejkalová, 33. Filip Tesař, 34. Jakub Frey, 35. Teodor Sadiv, 36. Sára Abou Chahine, 37. Aneta Karamanová, 38. Tomáš Döllinger, 39. Míša Šmejkalová, 40. Gabča Weisssová, 41. Lukáš Prask, 42. Jakub Laurich, 43. Rarach, 44. Anička Burková, 45. Karolína Štukavcová, 46. David Friedrich, 47. Lucka Josefová.

Hobitátka: 1. Přemysl Indrák, 2. Michal Mikolášek, 3. Matěj Zikmund, 4. Marek Tesař, 5. Alex Pokorný, 6. Lucas Verhaegen, 7. Tomáš Hermel, 8. Eliáš Szántó, 9. David Puszka, 10. Jára Fajmon, 11. Viktor Kraus, 12. Ondra Štukavec, 13. Štěpán Žák, 14. Ondra Mrázek, 15. Esterka, 16. Lola, 17. Alena Šílená, 18. Tomáš Tesař, 19. Fanda Laurich, 20. Emma Kuncová, 21. Zuzana Miková, 22. Taťána Puzzková, 23. Anežka Šípová, 24. Anežka Šípová

Nejmenší: 1. Johanka Mládková, 2. Mária Mládková, 3. Veronika Pokorná, 4. Barča Pokorná.

Vedoucí: 1. Martin Zoula, 2. Andy Stanovská, 3. David Štefec, 4. Martin Čermák, 5. Ondroj, 6. Pája Šílená, 7. Honza Mládek, 8. Martin Sedláček, 9. Kuba Hedl, 10. Veronika Rožnovjácová, 11. Anička Tesaříková, 12. JiPo, 13. Áďa Kurešová

Zvítězili všichni, kdo běželi. Důležité je přemluvit se a zkusit. Příští rok to bude určitě lepší!

Memoriál PB + PB + OŠ

Hobiti: 1. Matička a Rarach, 2. Vojta Šmíd a Radek Weiss, 3. Jan Tesařík a Vojta Tvrdík, 4. Andy Pánková a Běla Tesaříková, 5. Jakub Kříž a Martin Fátor a Lukáš Prask, 6. Míša Šmejkalová a Kiki Kouřimská, 7. Kuba Měchura a Matěj Měchura, 8. Pája Fátorová a Mária Babiáková, 9. Lucka Josefová a Gabča Weisssová, 10. Kája Štukavcová a Anička Burková, 11. Miloš Tesař a Marek Severa, 12. Emma Krausová a Anička Indráková, 13. Michael Růžička a Filip Tesař, 14. David Friedrich a Karel Čermák, 15. Maruška Šípová a Leontýna Josefová, 16. Tomáš Döllinger a Jan Matušík, 17. Bára Mlčochová a Terka Matějková, 18. Kristýna Šmiková a Bára Chloupková, 19. Petra Vávrová a Sára Abou Chahine, 20. David Mašát a Gabriel Halák, 21. Aneta Karamanová a Veronika Šmejkalová, 22. Jakub Frey a Jakub Růžička, 23. Šimon Hrubant a Jakub Laurich, 24. Teodor Sadiv a Matěj Verhaegen

Hobitátka: 1. František Laurich a Lucas Verhaegen, 2. Matěj Zikmund a Michal Mikolášek, 3. Zuzana Miková a Taťána Puzzková, 4. Marek Tesař a Tomáš Tesař, 5. Alena Šílená a Ester Weiglová, 6. Štěpán Žák a Viktor Kraus, 7. Ondřej Mrázek a David Puszka a Jakub Justián, 8. Ondřej Štukavec a Přemysl Indrák, 9. Lola Severová a Eliáš Szántó, 10. Emma Kuncová a Anežka Šípová, 11. Alex Pokorný a Tomáš Hermel

Nejmenší: 1. – 2. Barča Pokorná a Verča Pokorná, 1. – 2. Filip Kraus Johanka Mládková

Vedoucí: 1. Áďa Kurešová a Ondroj, 2. Julie Šertlerová a Vláďa Uzel, 3. Anička Tesaříková a Jana Matušíková a Martin Zoula, 4. Jakub Hedl a Pája Šílená, 5. Hanka Mládková a Honza Mládek, 6. Verča Rožnovjácová a Martin Sedláček, 7. Lucka Krausová a Vojta Kolomazník, 8. Jitka Mládková a David Štefec, 9. Petr Vančura a Martina Týřová.

Memoriál je závod k uctění památky našich kamarádů Petra Bakaláře, Petra Bucka a Ondřeje Švarce. Kamarádi, kteří nás předčasně opustili.

Běží se na čas po kontrolách. Na kontrolách se staví stan, orientuje mapa, chodí dle azimutu, poznávají rostliny, vysílá a přijímá morseovka, něco málo zdravotní ale i poznávání turistických památek a další úkoly více nebo méně související s tábořením. V tomto závodě není důležité se zúčastnit, ale pokud zdravotní stav dovolí, doběhnout co nejdříve s minimem trestných minut.

Jako poslední na trať memoriálu vybíhají vedoucí. Občas někteří vedoucí mají strach, aby před dětmi a ostatními vedoucími nevypadli špatně, protože je velká pravděpodobnost že nevyhrají. Ti co se bojí, prosadí, že se budou spoluběžci losovat, nebo že musí běžet smíšené dvojice apod. Je třeba si vybrat toho, s kým doběhnu nejlépe a na závod se připravit, stejně jako se připravují děti. Pro vedoucí není ostuda být poslední, ale neúčastnit se nebo nezavodit naplno. Pavel

Na fotografii mohou být: Adéla Kurešová, Alena Šílená, Alexandr Pokorný, Andrea Stanovská, Andrea Pánková, Aneta Filáčková, Aneta Karamanová, Anežka Šípková, Anička Borská, Anna Tesaříková, Anna Burková, Anna Indráková, Bára Antošová, Bára Chloupková, Barbora Mlčochová, Barborka Mládková, Barborka Pokorná, Běla Tesaříková, Čeněk Kolomazník, Dan Beneš, David Štefec, David Friedrich, David Mašát, David Puszka, Eliáš Szántó, Eliška Bajgarová, Emma Krausová, Emma Kuncová, Filip Hrubant, Filip Kraus, Filip Tesař, František Laurich, Frony Weigelová, Gábina Vošická, Gabriel Halák, Gabriela Weissová, Hanka Mládková, Helena Weigelová, Honza Mládek, Irena Počtová, Ivan Hermel, Jakub Frey Gololobov, Jakub Justian, Jakub Kříž, Jakub Laurich, Jakub Růžička, Jakub Hedl, Jakub Měchura, Jan Matušík, Jan Tesařík, Jana Matušíková, Jaroslav Fajmon, Jindra Mládek, Jirka Pokorný JiPo, Jitka Mládková, Johanka Mládková, Jonáš Hecht, Julie Šetlerová, Karel Čermák, Karolína Štukavcová, Katka Pokorná, Kristýna Kouřimská, Kristýna Šmiková, Lenka Šedová, Leontina Josefová, Lucas Verhaegen, Lucie Krausová, Lucie Josefová, Lukáš Prask, Marek Severa, Marek Tesař, Markéta Babiaková, Martin Sedláček, Martin Zoula, Martin Čermák, Martin Fátor, Martina Týfová, Matěj Měchura, Matěj Špimr, Matěj Verhaegen, Matěj Zikmund, Matějková Tereza, Matyáš Babiak, Max Hermel, Michaela Šmejkalová, Michal Mikolášek, Michal Růžička, Michal Weigel, Miloš Tesař, Monika Týfová, Ondřej Kubart, Ondřej Kolář, Ondřej Mrázek, Ondřej Štukavec, Oskár Jámboř, Pavlína Šílená, Petr Vančura, Petra Fátorová, Petra Vávrová, Přemysl Indrák, Radek Weiss, Roman Buchar Počta, Sára Abou Chahine, Standa Krejčí, Šárka Šváblová, Šimon Hrubant, Šípková Marie, Štěpán Žák, Taťána Puzzková, Teodor Sadiv, Tomáš Döllinger, Tomáš Hermel, Tomáš Tesař, Václav Bajgar, Verča Rožnovjaková, Veronika Šmejkalová, Verunka Pokorná, Viktor Kraus, Vláďa Uzel, Vojta Kolomazník, Vojtěch Šmíd, Vojtěch Tvrdík, Zuzana Miková, ale i další.